

Den Europæiske Unions Tidende

C 220

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

12. september 2009

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Domstolen

2009/C 220/01 Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 205 af 29.8.2009 1

V Udtalelser

RETLIGE PROCEDURER

Domstolen

2009/C 220/02 Sag C-208/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Petra von Chamier-Glisczinski mod Deutsche Angestellten-Krankenkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerisches Landessozialgericht — Tyskland) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — afsnit III, kapitel 1 — artikel 18 EF, 39 EF og 49 EF — naturalydelser, hvis formål er at sikre mod risikoen for plejebehov — bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat — social sikringsordning i bopælsmedlemsstaten, som ikke foreskriver naturalydelser i forhold til risikoen for plejebehov) 2

DA

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/03	Sag C-385/07 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2009 — Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Interseroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme og BellandVision GmbH (Appel — konkurrence — artikel 82 EF — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland — logoet »Der Grüne Punkt« — skyldig afgift i henhold til aftalen om brug af logoet — misbrug af dominerende stilling — varemærkeindehaverens eneret — for lang sagsbehandlingstid ved Retten — rimelig frist — princippet om effektiv retsbeskyttelse — artikel 58 og 61 i statuten for Domstolen)	3
2009/C 220/04	Sag C-427/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — adgang til klage og domstolsprøvelse — direktiv 2003/35/EF)	3
2009/C 220/05	Sag C-428/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2009 — Mark Horvath mod Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Fælles landbrugspolitik — ordninger for direkte støtte — forordning (EF) nr. 1782/2003 — artikel 5 og bilag IV — minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand — vedligeholdelse af offentlige veje — en medlemsstats gennemførelsesforanstaltninger — overdragelse af kompetencer til en medlemsstats regionale myndigheder — forskelsbehandling strid med fællesskabsretten)	4
2009/C 220/06	Sag C-440/07 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, Schneider Electric SA og Den Franske Republik (Appel — virksomhedsfusioner — forordning (EØF) nr. 4064/89 — Kommissionens beslutning om at erklære en fusion for uforenelig med fællesmarkedet — annulation — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt for den konstaterede ulovlighed — betingelser)	4
2009/C 220/07	Sag C-481/07 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. juli 2009 — SELEX Sistemi Integrati SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — Kommissionens beslutning, der ikke gav medhold i en klage over Eurocontrol — faktisk og reelt tab)	5
2009/C 220/08	Sag C-537/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Alcampo SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Madrid — Spanien) (Direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov — erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve på tidspunktet for forældreorlovens ikrafttræden — opretholdelsen af rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser under forældreorlov — direktiv 79/7/EØF — princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — erhvervelse under forældreorlov af ret til pension ved varig uarbejdsdygtighed)	6
2009/C 220/09	Sag C-554/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 9 og 13 — økonomisk virksomhed udøvet af staten, lokale myndigheder og andre offentligretlige organer — fritagelse)	6

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/10	Sag C-5/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2009 — Infopaq International A/S mod Danske Dagblades Forening (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark) (Ophavsret — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 2 og 5 — litterære og kunstneriske værker — begrebet »reproduktion« — »delvis« reproduction — reproduction af korte uddrag af litterære værker — avisartikler — midlertidige og flygtige reproduktioner — teknisk proces bestående af en scanning af artiklerne efterfulgt af en konvertering til en tekstfil, en elektronisk bearbejdning af reproduktionen, lagring af en del af denne reproduction og udprintning heraf) 7	7
2009/C 220/11	Sag C-12/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2009 — straffesag mod Mono Car Styling SA, under konkurs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège — Belgien) — Mono Car Styling SA, under konkurs, mod Dervis Odemis m.fl. (Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 98/59/EF — artikel 2 og 6 — procedure for høring og information af personale i tilfælde af kollektive afskedigelser — arbejdsgiverens forpligtelser — arbejdstagernes søgsmålsret — krav om direktivkonform fortolkning) 7	7
2009/C 220/12	Sag C-56/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2009 — Pärilitigu OÜ mod Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tallinna Halduskoshus — Republikken Estland) (Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — KN-underposition 05119110 — KN-underposition 03032200 — frosset rygben af opdrættet atlantehavslaks — forordning (EF) nr. 85/2006 — antidumpingtold) 8	8
2009/C 220/13	Sag C-69/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Raffaello Visciano mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro — Italien) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne — arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — forpligtelse til at betale alle tilgodehavender indtil en forud fastsat grænse — kvalificeringen af arbejdstagerens krav over for garantiinstitutionen — forældelsesfrist) 9	9
2009/C 220/14	Forenede sager C-124/08 og 125/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (sag C-124/08) og Géry Deschaumes (sag C-125/08) mod Belgische Staat (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeks — toldskyld — afgiftsbeløb — underretning af debitor — handling, der vil kunne give anledning til strafferetlig forfølgning) 9	9
2009/C 220/15	Sag C-126/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Distillerie Smeets Hasselt NV mod Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, som likvidator for Transterminal Logistics NV, Daniel Langenbergh og Firma De Vos NV og Belgische Staat mod Bollen, Mathay & Co. BVBA, som likvidator for Transterminal Logistics NV, samt Louis De Vos mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeksen — efteropkrævning af import- eller eksportafgifter — bogføring af toldskylden — indskriving i regnskabsregistre eller på anden måde bogføring — indskriving i en rapport, der udgør bogføring — indlevering af en genpart af rapporten, der udgør underretning om det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb) 10	10
2009/C 220/16	Sag C-165/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen (Traktatbrud — genetisk modificerede organismer — frø — forbud mod markedsføring — forbud mod optagelse på den nationale sortsliste — direktiv 2001/18/EF og 2002/53/EF — påberåbelse af etiske og religiøse hensyn — bevisbyrde) 10	10

2009/C 220/17	Sag C-168/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Laszlo Hadadi (Hadady) mod Csilla Marta Mesko, gift Hadadi (Hadady) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra cour de cassation — Frankrig) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 2201/2003 — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — artikel 64 — overgangsbestemmelser — anvendelse på en afgørelse truffet i en medlemsstat, der har tiltrådt Den Europæiske Union i 2004 — artikel 3, stk. 1 — kompetence i skilsmisssager — relevante tilknytningsmomenter — sædvanligt opholdssted — statsborgerskab — ægtefæller bosiddende i Frankrig og begge indehavere af fransk og ungarsk statsborgerskab) 11	11
2009/C 220/18	Sag C-189/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — Zuid-Chemie BV mod Philippos Mineralenfabriek NV/SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Retligt samarbejde i civile og kommercielle sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«) 11	11
2009/C 220/19	Forenede sager C-202/08 P og C-208/08 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — American Clothing Associates SA og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — intellektuel ejendomsret — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret — absolutte hindringer for registrering af et varemærke — varemærker, der er identiske med eller ligner et statselement — gengivelse af et ahornblad — anvendelighed på servicemærker) 12	12
2009/C 220/20	Sag C-244/08: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — sjette momsdirektiv — artikel 17 — ottende direktiv 79/1072/EØF — artikel 1 — trettende direktiv 86/560/EØF — artikel 1 — tilbagebetaling eller fradrag af moms — afgiftspligtig person, som har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i den berørte medlemsstat) 12	12
2009/C 220/21	Sag C-254/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl mod Comune di Casoria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 2006/12/EF — artikel 15, litra a) — omkostninger til bortskaffelse af affald ikke fordelt på grundlag af det faktisk frembragte affald — forenelighed med princippet om, at forureneren betaler) 13	13
2009/C 220/22	Sag C-344/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — straffesag mod Tomasz Rubach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Kościanie — Republikken Polen) (Beskyttelse af arter af vilde dyr og planter — arter opført i bilag B til forordning (EF) nr. 338/97 — bevis for lovligheden af anskaffelsen af eksemplarer af disse arter — bevisbyrde — uskyldsformodning — ret til forsvar) 14	14
2009/C 220/23	Sag C-574/08: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Det indre marked — frie kapitalbevægelser — bekæmpelse af svig og af hvidvaskning af penge) 14	14
2009/C 220/24	Udtalelse 1/09: Anmodning om udtalelse forelagt af Rådet for Den Europæiske Union i medfør af artikel 300, stk. 6, EF 15	15

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/25	Sag C-483/07 P: Domstolens kendelse af 17. februar 2009 — Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — annullationssøgsmål — Kommissionens reservering af domænenavnet »galileo.eu« — artikel 230, stk. 4, EF — beslutning, der berører en fysisk eller juridisk person individuelt — åbenbart ubegrundet søgsmål) 15	15
2009/C 220/26	Sag C-565/07 P: Domstolens kendelse af 19. maj 2009 — AMS Advanced Medical Services GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og American Medical Systems, Inc. (Appel — EF-varemærker — figurmærket AMS Advanced Medical Services — delvis afslag på registrering — indsigelsessag — sagsgenstanden bortfaldet under appelsagen — uforholdende at træffe afgørelse) 15	15
2009/C 220/27	Sag C-136/08 P: Domstolens kendelse af 30. april 2009 — Japan Tobacco, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Torrefacção Camelo L ^{da} (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 5 — skade påført ældre varemærkes særpræg — utilbørlig udnyttelse af et ældre varemærkes særpræg eller renommé — risiko — anmodning om registrering af figurmærket »CAMELO« som EF-varemærke — indsigelse fra indehaveren af de nationale ord- og figurmærker CAMEL) 16	16
2009/C 220/28	Sag C-300/08 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 11. juni 2009 — Leche Celta, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Celia SA (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — blandet ord- og figurmærke, Celia — relative registreringshindringer — lighed mellem det ansøgte varemærke og et ældre varemærke — varemærke vedrørende varer af samme art — risiko for forveksling — åbenbart, at appellen skal afvises) 16	16
2009/C 220/29	Sag C-394/08 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 3. juni 2009 — Zipcar, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket ZIPCAR — indsigelse fra indehaveren af det nationale ordmærke CICAR) 17	17
2009/C 220/30	Sag C-454/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal in Northern Ireland (Det Forenede Kongerige) den 16. oktober 2008 — Seaport Investments Ltd mod Department of the Environment for Northern Ireland 17	17
2009/C 220/31	Sag C-218/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 15. maj 2009 — I. SGS Belgium NV mod Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV samt II. Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV mod SGS Belgium NV mod Belgisch Interventie- en Restitutiebureau 17	17
2009/C 220/32	Sag C-222/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Den Polske Republik) den 18. juni 2009 — Kronospan Mielec sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie 18	18
2009/C 220/33	Sag C-226/09: Sag anlagt den 19. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland 18	18
2009/C 220/34	Sag C-229/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. juni 2009 — Rechtsanwaltssozietät Lovells mod Bayer CropScience AG 19	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/35	Sag C-230/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. juni 2009 — Hauptzollamt Koblenz mod Kurt Etling og Thomas Etling GbR, intervenient: Bundesministerium der Finanzen	19
2009/C 220/36	Sag C-231/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. juni 2009 — Hauptzollamt Oldenburg mod 1. Theodor Aissen og 2. Hermann Rohaan, intervenient: Bundesministerium der Finanzen	19
2009/C 220/37	Sag C-232/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Letland) den 25. juni 2009 — Dita Danosa mod SIA »LKB Līkings«	20
2009/C 220/38	Sag C-233/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 26. juni 2009 — G.A. Dijkman og M.A. Dijkman-Lavaleije mod Belgische Staat	20
2009/C 220/39	Sag C-237/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 1. juli 2009 — État belge mod Nathalie de Fruytier	20
2009/C 220/40	Sag C-239/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 1. juli 2009 — SEYDALAND Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG mod BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	21
2009/C 220/41	Sag C-242/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te Amsterdam (Nederlandene) den 3. juli 2009 — Albron Catering BV mod FNV Bondgenoten og John Roest	21
2009/C 220/42	Sag C-245/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 6. juli 2009 — Omalet NV mod Rijksdienst voor Sociale Zekerheid	21
2009/C 220/43	Sag C-248/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāta (Republikken Letland) den 7. juli 2009 — SIA Pakora Pluss mod Valsts ieņēmumu dienests	22
2009/C 220/44	Sag C-249/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Ringkonnakohus (Republikken Estland) den 7. juli 2009 — Novo Nordisk A/S mod Ravimiamet	22
2009/C 220/45	Sag C-250/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Plovdivski rayonon sad den 6. juli 2009 — Vasil Ivanov Georgiev mod Tehnicheski universitet — Sofia, Afdeling Plovdiv	23
2009/C 220/46	Sag C-256/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10. juli 2009 — Bianca Purruicker mod Guillermo Vallés Pérez	23
2009/C 220/47	Sag C-258/09: Sag anlagt den 10. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	23
2009/C 220/48	Sag C-259/09: Sag anlagt den 10. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	24
2009/C 220/49	Sag C-260/09 P: Appel iværksat den 13. juli 2009 af Activision Blizzard Germany GmbH (tidligere CD-Contact Data GmbH) til prøvelse af dom afsagt den 30. april 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-18/03, CD-Contact Data GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/50	Sag C-261/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 14. juli 2009 — udleveringsprocedure mod Gaetano Mantello	25
2009/C 220/51	Sag C-263/09 P: Appel iværksat den 14. juli 2009 af Edwin Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 14. maj 2009 i sag T-165/06, Elio Fiorucci mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	25
2009/C 220/52	Sag C-267/09: Sag anlagt den 15. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	27
2009/C 220/53	Sag C-268/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Plovdivski rayonon sad den 16. juli 2009 — Vasil Ivanov Georgiev mod Tehnicheski universitet — Sofia, Afdeling Plovdiv	28
2009/C 220/54	Sag C-269/09: Sag anlagt den 15. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	28
2009/C 220/55	Sag C-272/09 P: Appel iværksat den 16. juli 2009 af KME Germany AG, tidligere KM Europa Metal AG, KME France SAS, tidligere Tréfinmétaux SA, og KME Italy SpA, tidligere Europa Metalli SpA, til prøvelse af dom afsagt den 6. maj 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-127/04, KME Germany AG, tidligere KM Europa Metal AG, KME France SAS, tidligere Tréfinmétaux SA, og KME Italy SpA, tidligere Europa Metalli SpA, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2009/C 220/56	Sag C-278/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 16. juli 2009 — Olivier Martinez og Robert Martinez mod Société MGN	29
2009/C 220/57	Sag C-294/09: Sag anlagt den 27. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	30
2009/C 220/58	Sag C-213/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	30
2009/C 220/59	Sag C-435/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. maj 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	30
2009/C 220/60	Sag C-459/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	31
2009/C 220/61	Sag C-500/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	31
2009/C 220/62	Sag C-503/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	31
2009/C 220/63	Sag C-534/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. februar 2009 — KLG Europe Eersel BV mod Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Nederlandene)	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/64	Sag C-10/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	31
2009/C 220/65	Sag C-11/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	31

Retten i Første Instans

2009/C 220/66	Sag T-106/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 18. april 2008 — CPEM mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ny begæring — nye faktiske omstændigheder — foreligger ikke — begæringen tages ikke til følge — artikel 109 i Rettens procesreglement)	32
2009/C 220/67	Sag T-504/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. juli 2009 — Mologen mod KHIM — (dSLIM) (EF-varemærker — delvis afslag på registrering — tilbagekaldelse af ansøgning om registrering — uforment at træffe afgørelse)	32
2009/C 220/68	Sag T-545/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. juli 2008 — Thoss mod Revisionsretten (Annulationssøgsmål — søgsmålsfrist — for sent anlagt — undskyldelig fejl foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)	32
2009/C 220/69	Sag T-238/09 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 13. juli 2009 — Sniace mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — beslutning, der erklærer en støtte uforenelig med fællesmarkedet og anordner tilbagesøgning heraf — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — begæring ikke taget til følge)	33
2009/C 220/70	Sag T-235/09: Sag anlagt den 17. juni 2009 — Kommissionen mod Edificios Inteco	33
2009/C 220/71	Sag T-256/09: Sag anlagt den 2. juli 2009 — AECOPS mod Kommissionen	33
2009/C 220/72	Sag T-257/09: Sag anlagt den 2. juli 2009 — AECOPS mod Kommissionen	34
2009/C 220/73	Sag T-259/09: Sag anlagt den 7. juli 2009 — Kommissionen mod Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari og Gessa	34
2009/C 220/74	Sag T-260/09 P: Appel iværksat den 6. juli 2009 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt den 5. maj 2009 af Personaleretten i sager F-27/08, Simões Dos Santos mod KHIM	35
2009/C 220/75	Sag T-261/09 P: Appel iværksat den 6. juli 2009 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 28. april 2009 af Personaleretten i de forenede sager F-5/05, Violetti m.fl. mod Kommissionen, og F-7/05, Schmit mod Kommissionen	35
2009/C 220/76	Sag T-264/09: Sag anlagt den 2. juli 2009 — Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Marokko	36

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2009/C 220/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 205 af 29.8.2009

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 193 af 15.8.2009

EUT C 180 af 1.8.2009

EUT C 167 af 18.7.2009

EUT C 153 af 4.7.2009

EUT C 141 af 20.6.2009

EUT C 129 af 6.6.2009

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Petra von Chamier-Glisczinski mod Deutsche Angestellten-Krankenkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerisches Landessozialgericht — Tyskland)

(Sag C-208/07) ⁽¹⁾

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — afsnit III, kapitel 1 — artikel 18 EF, 39 EF og 49 EF — naturalydelser, hvis formål er at sikre mod risikoen for plejebenhov — bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat — social sikringsordning i bopælsmedlemsstaten, som ikke foreskriver naturalydelser i forhold til risikoen for plejebenhov)

(2009/C 220/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Landessozialgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petra von Chamier-Glisczinski

Sagsøgt: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bayerisches Landessozialgericht — fortolkning af artikel 19, stk. 1, litra a), og artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2), i lyset af artikel 18 EF, 39 EF og 49 EF og sammenholdt med artikel 10 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 2) — national lovgivning, hvorefter et familiemedlem til en arbejdstager, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som i sidstnævnte medlemsstat modtager kombinerede sundhedsydelser (kontantydelser og naturalydelser), kun har ret til plejeydelser (»Pflege-geld«) beregnet efter lovgivningen i den kompetente stat, hvis ikke lovgivningen i bopælsstaten foreskriver naturalydelser for

de sundhedsydelser, som familiemedlemmet modtager i denne medlemsstat — eksport af naturalydelser til en anden medlemsstat, hvor den sociale sikringsordning kun foreskriver kontantydelser

Konklusion

- 1) Når den sociale sikringsordning i den medlemsstat, hvor en plejekrævende person, der er forsikret som familiemedlem til en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001, er bosiiddende, til forskel fra den sociale sikringsordning i den kompetente stat, ikke foreskriver erlæggelse af naturalydelser i plejesituationer som dem, denne person befinder sig i, opstiller denne forordnings artikel 19 og artikel 22, stk. 1, litra b), ikke som sådanne krav om erlæggelse af sådanne ydelser uden for den kompetente stat af eller for den kompetente institutions regning.
- 2) Når den sociale sikringsordning i den medlemsstat, hvor en plejekrævende person, der er forsikret som familiemedlem til en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1386/2001, er bosiiddende, i modsætning til den sociale sikringsordning i den kompetente stat ikke foreskriver erlæggelse af naturalydelser i givne plejesituationer, er artikel 18 EF ikke under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende til hinder for en ordning som den ved § 34 i ellefte bog i lov om social sikring (Socialgesetzbuch) indførte, med hjemmel i hvilken en kompetent institution, uafhængigt af de ved artikel 19 eller i givet fald artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1408/71 indførte mekanismer og på ubestemt tid nægter at refundere omkostninger, som er forbundet med ophold på et plejecenter i bopælsmedlemsstaten indtil et beløb svarende til de ydelser, denne person ville have ret til, hvis denne havde fået samme pleje på en institution i den kompetente stat, med hvilken der var indgået aftale.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2009 — Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Interseroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme og BellandVision GmbH

(Sag C-385/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — artikel 82 EF — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland — logoet »Der Grüne Punkt« — skyldig afgift i henhold til aftalen om brug af logoet — misbrug af dominerende stilling — varemærkeindehaverens eneret — for lang sagsbehandlingstid ved Retten — rimelig frist — princippet om effektiv retsbeskyttelse — artikel 58 og 61 i statuten for Domstolen)

(2009/C 220/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (ved Rechtsanwälte W. Deselaers, E. Wagner og B. Meyring)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Mölls og R. Sauer, som befuldmægtigede), Vfw GmbH (ved Rechtsanwalt H. Wissel), Landbell AG für Rückhol-Systeme (ved Rechtsanwälte A. Rinne og M. Westrup) og BellandVision GmbH (ved Rechtsanwälte A. Rinne og M. Westrup)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Interseroh Dienstleistungs GmbH (ved Rechtsanwälte W. Pauly, A. Oexle og J. Kempkes)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 24. maj 2007 i sag T-151/01, Duales System Deutschland mod Kommissionen, hvorved Retten ikke gav appellanten medhold i en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/463/EF af 20. april 2001 om en procedure i henhold til artikel 82 EF (sag COMP D3/34493 — DSD) (EFT L 166, s. 1) — misbrug af dominerende stilling — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland og forsynet med logoet »Der Grüne Punkt«

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Interseroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme og BellandVision

GmbH ved sagens behandling for Domstolen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-427/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — adgang til klage og domstolsprøvelse — direktiv 2003/35/EF)

(2009/C 220/04)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, P. Oliver og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, M. Collins, SC, og D. McGrath, BL)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2-4, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — manglende vedtagelse af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156, s. 7)

Konklusion

1) Irland

— har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, da man ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2-4, har truffet foranstaltninger til sikring af, at projekter — der kan have en væsentlig indvirkning på miljøet i kategorien for vejanlæg, hvilken kategori er omfattet af gruppe 10, litra e), i bilag II til direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11 — før tilladelse udstedes, er genstand for krav om gennemførelsestilladelse og om en vurdering af virkningerne heraf i overensstemmelse med direktivets artikel 5-10

— har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, da man ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 3, stk. 3-7, og artikel 4, stk. 2-4, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber herom.

2) I øvrigt frifindes Irland.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Irland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2009 — Mark Horvath mod Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-428/07) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — ordninger for direkte støtte — forordning (EF) nr. 1782/2003 — artikel 5 og bilag IV — minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand — vedligeholdelse af offentlige veje — en medlemsstats gennemførelsesforanstaltninger — overdragelse af kompetencer til en medlemsstats regionale myndigheder — forskelsbehandling strid med fællesskabsretten)

(2009/C 220/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mark Horvath

Sagsøgt: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — fortolkning af artikel 5 og bilag IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for direkte støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr.

1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — kriterier for god landbrugs- og miljømæssig stand i henhold til forordningens artikel 5 og bilag IV — muligt at inddrage krav om vedligeholdelse af offentlige veje — et internt system i en stat med regionale myndigheder udstyret med lovgivende myndighed i hver deres område af staten med det resultat, at der i staten gælder forskellige regler for god landbrugs- og miljømæssig stand

Konklusion

1) En medlemsstat kan inddrage krav vedrørende vedligeholdelse af synlige offentlige veje i normerne for god landbrugs- og miljømæssig stand som omhandlet i artikel 5 og bilag IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, for så vidt som de omtalte krav bidrager til bevarelse af disse veje i egenskab af landskabstræk eller om nødvendigt til formålet med at undgå forringelsen af levesteder.

2) Såfremt der i en medlemsstats forfatningssystem er overladt lovgivningskompetence til decentraliserede myndigheder, vil der ikke foreligge forskelsbehandling i strid med fællesskabsretten alene på grund af, at disse myndigheder vedtager forskellige normer for GLMS i henhold til artikel 5 og bilag IV i forordning nr. 1782/2003.

(¹) EUT C 297 af 8.12.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, Schneider Electric SA og Den Franske Republik

(Sag C-440/07 P) (¹)

(Appel — virksomhedsfusioner — forordning (EØF) nr. 4064/89 — Kommissionens beslutning om at erklære en fusion for uforenelig med fællesmarkedet — annulation — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt for den konstaterede ulovlighed — betingelser)

(2009/C 220/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Petite, F. Arbault, T. Christoforou, C.-F. Durand og R. Lyal, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Schneider Electric SA (ved advokater M. Pittie og A. Winckler), Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 11. juli 2007 i sag T-351/03, Schneider Electric mod Kommissionen, hvorved Retten pålagde Det Europæiske Fællesskab dels at erstatte Schneider Electric SA's udgifter i forbindelse med selskabets deltagelse i den genoptagne procedure for kontrol af virksomhedsovertagelsen, der blev gennemført efter afsigelsen af Rettens domme af 22. oktober 2002, Schneider Electric mod Kommissionen (sagerne T-310/01 og T-77/02), dels at betale to tredjedele af Schneider Electrics tab som følge af den nedsættelse af salgsprisen for Legrand SA, som Schneider Electric måtte indrømme køberen til gengæld for en udsættelse af det endelige tidspunkt for den effektive gennemførelse af salget af Legrand indtil den 10. december 2002 — betingelserne for, at Fællesskabet kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold — begrebet culpa, tab og direkte årsagsforbindelse mellem den begåede fejl og det lidte tab — en »tilstrækkeligt kvalificeret« tilsidesættelse af fællesskabsretten, som en procedure for kontrol af, om en fusion er forenelig med fællesmarkedet, er behæftet med

Konklusion

1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 11. juli 2007, Schneider Electric mod Kommissionen (sag T-351/03), ophæves, for så vidt som den

— pålægger Det Europæiske Fællesskab at betale to tredjedele af det tab, som Schneider Electric SA havde påberåbt sig med hensyn til den nedsættelse af salgsprisen for Legrand SA, som Schneider måtte indrømme køberen til gengæld for en udsættelse af det endelige tidspunkt for den effektive gennemførelse af salget til den 10. december 2002

— anordner, at sagen forelægges en sagkyndig med henblik på at vurdere tabet

— tildeler renter af erstatningen for tabet.

2) I øvrigt forkastes appellen.

3) Sagens parter oversender inden for en frist på tre måneder fra dommens afsigelse De Europæiske Fællesskabers Domstol en opgørelse af det tab, som udgøres af de udgifter, som Schneider Electric SA måtte afholde for at deltage i genoptagelsen af den fusionskontrolprocedure, der blev gennemført efter afsigelsen af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' domme af 22. oktober 2002, Schneider Electric mod Kommissionen (sagerne T-310/01 og T-77/02), idet denne opgørelse fastsættes efter en fælles aftale indgået efter reglerne angivet i denne doms præmis 216.

4) Hvis en sådan aftale ikke indgås, fremsætter parterne inden for den samme frist deres beløbspåstande til De Europæiske Fællesskabers Domstol.

5) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber for de af Schneider Electric SA nedlagte påstande.

6) Schneider Electric SA tilpligtes ud over at bære sine egne omkostninger i sagen i første instans og i denne sag at betale to tredjedele af Kommissionens omkostninger i forbindelse hermed.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. juli 2009 — SELEX Sistemi Integrati SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-481/07 P) (¹)

(Appel — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — Kommissionens beslutning, der ikke gav medhold i en klage over Eurocontrol — faktisk og reelt tab)

(2009/C 220/07)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: SELEX Sistemi Integrati SpA (ved avvocati F. Sciaudone, R. Sciadone og A. Neri)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og F. Amato, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 29. august 2007 i sag T-186/05, SELEX Sistemi Integrati mod Kommissionen, hvorved Retten som delvist åbenbart uegnet til realitetsbehandling og delvist åbenbart ugrundet afviste påstanden om erstatning for det tab, appellanten angiveligt har lidt som følge af Kommissionens beslutning af 12. februar 2004 om afslag på appellantens klage over, at Eurocontrol angiveligt tilsidesatte konkurrencebestemmelserne i EF-traktaten.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) SELEX Sistemi Integrati SpA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Alcampo SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Madrid — Spanien)

(Sag C-537/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov — erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve på tidspunktet for forældreorlovens ikrafttræden — opretholdelsen af rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser under forældreorlov — direktiv 79/7/EØF — princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — erhvervelse under forældreorlov af ret til pension ved varig uarbejdsdygtighed)

(2009/C 220/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Alcampo SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de Madrid — fortolkning af § 2, stk. 6 og 8, i rammeaftalen om forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, og som findes som bilag til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 (EFT L 145, s. 4), og af Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT 1979 L 6, s. 24) — national lovgivning om beregning af størrelsen af invalidepensionen på grundlag af den løn, der er oppebåret i en vis periode forud for den pensionsberettigende omstændigheds opståen — forældreorlov i form af deltid i denne periode — virkninger

Konklusion

- 1) Borgerne kan påberåbe sig § 2, stk. 6, i rammeaftalen vedrørende forældreorlov, som blev indgået den 14. december 1995, og som findes i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, ved de nationale domstole.
- 2) § 2, stk. 6 og 8, i rammeaftalen vedrørende forældreorlov er ikke til hinder for, at der ved beregningen af en pension begrundet i en arbejdstagers varige uarbejdsdygtighed tages hensyn til, at arbejds-

tageren i en periode har haft forældreorlov, der afholdtes i form af nedsat arbejdstid, og herunder indbetalte til og erhvervede ret til pension i forhold til den oppebårne løn.

- 3) § 2, stk. 8, i rammeaftalen vedrørende forældreorlov pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelser ud over forpligtelsen til at undersøge og afgøre alle spørgsmål vedrørende social sikring i tilknytning til denne rammeaftale i overensstemmelse med national ret. Navnlig pålægger bestemmelsen ikke medlemsstaterne nogen pligt til at sørge for, at rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser opretholdes under afholdelse af forældreorlov. Borgerne kan ikke over for en medlemsstats offentlige myndigheder påberåbe sig den nævnte § 2, stk. 8, ved de nationale domstole.
- 4) Princippet om ligebehandling af mænd og kvinder og særligt princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring som omhandlet i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring er ikke til hinder for, at en arbejdstager under en forældreorlov, der afholdes i form af nedsat arbejdstid, erhverver ret til en pension, der ydes i tilfælde af varig uarbejdsdygtighed, på grundlag af den faktiske arbejdstid og den oppebårne løn og ikke stilles, som om vedkommende havde arbejdet på fuldtid.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-554/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 9 og 13 — økonomisk virksomhed udøvet af staten, lokale myndigheder og andre offentligretlige organer — fritagelse)

(2009/C 220/09)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, E. Fitzsimons og N. Travers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — urigtig gennemførelse af artikel 13 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsfritagelse for enhver økonomisk virksomhed, som udøves af staten, lokale myndigheder og andre offentligretlige organer

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9 og 13 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet denne medlemsstat i den nationale lovgivning

ikke har fastsat nogen almindelig bestemmelse, hvorefter økonomisk virksomhed, som udøves af offentligretlige organer, men ikke i deres egenskab af offentlig myndighed, er undergivet merværdiafgift,

hverken har fastsat en almindelig bestemmelse, hvorefter offentligretlige organer, der handler i deres egenskab af offentlig myndighed, er merværdiafgiftspligtige, såfremt deres fritagelse for afgiftspligten ville føre til konkurrenceforvridning af en vis betydning, eller noget andet kriterium, hvorved der opstilles grænser for finansministerens skønsmæssige i denne henseende, og

ikke har fastsat nogen almindelig bestemmelse, hvorefter offentligretlige organer er merværdiafgiftspligtige for så vidt som de udøver de i bilag I til nævnte direktiv anførte former for virksomhed, medmindre den udøvede virksomhed er ubetydelig.

- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 51 af 23.2.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2009 — Infopaq International A/S mod Danske Dagblades Forening (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark)

(Sag C-5/08) (¹)

(Ophavsret — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 2 og 5 — litterære og kunstneriske værker — begrebet »reproduktion« — »delvis« reproduction — reproduction af korte uddrag af litterære værker — avisartikler — midlertidige og flygtige reproduktioner — teknisk proces bestående af en scanning af artiklerne efterfulgt af en konvertering til en tekstfil, en elektronisk bearbejdning af reproduktionen, lagring af en del af denne reproduktion og udprintning heraf)

(2009/C 220/10)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Infopaq International A/S

Sagsøgt: Danske Dagblades Forening

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Højesteret — fortolkning af artikel 2 og artikel 5, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 s. 10) — selskab, hvis primære aktivitet består i udarbejdelse af resuméer af avisartikler ved hjælp af scanning — oplagring af uddrag af en artikel bestående af et søgeord med de fem ord, der står foran søgeordet og de fem ord, der står efter søgeordet — midlertidig eksemplarfremsstilling

Konklusion

- 1) En handling, der udføres som led i en datafangstproces, der består i, at der i en computers hukommelse lagres et uddrag af et beskyttet værk bestående af 11 ord samt foretages en udprintning af dette uddrag, kan henføres under begrebet delvis reproduktion som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, såfremt — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — de elementer, der herved gengives, er udtryk for disses ophavsmands egen intellektuelle frembringelse.

- 2) Udprintning af et uddrag bestående af 11 ord, der foretages som led i en datafangstproces som den i hovedsagen omhandlede, opfylder ikke betingelsen vedrørende reproduktionens flygtige karakter i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29, og denne proces kan følgelig ikke udføres uden tilladelse fra indehaverne af de pågældende ophavsrettigheder.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2009 — straffesag mod Mono Car Styling SA, under konkurs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège — Belgien) — Mono Car Styling SA, under konkurs, mod Dervis Odemis m.fl.

(Sag C-12/08) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 98/59/EF — artikel 2 og 6 — procedure for høring og information af personale i tilfælde af kollektive afskedigelser — arbejdsgiverens forpligtelser — arbejdstagernes søgsmålsret — krav om direktivkonform fortolkning)

(2009/C 220/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Liège

Part i hovedsagen

Sagsøger: Mono Car Styling SA, under konkurs

Sagsøgt: Dervis Odemis m.fl.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour du travail de Liège — fortolkning af artikel 2, 3 og 6 i Rådets direktiv 98/59 af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16) — retmæssigheden af proceduren til information og høring af de ansatte ved kollektive afskedigelser — manglende skriftlig meddelelse om bl.a. årsagerne til de påtænkte afskedigelser, hvor mange arbejdstagere der skal afskediges, og hvilken kategori de tilhører, samt hvilke kriterier der tænkes anvendt til at udvælge de pågældende arbejdstagere — betydningen af manglende indsigelse fra medarbejderrepræsentanternes side for arbejdstagernes ret til at anlægge et individuelt søgsmål ved domstolene med henblik på at bestride afskedigelsesprocedurens retmæssighed — rækkevidden af kravet om en overensstemmende fortolkning

Konklusion

- 1) Artikel 6 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, sammenholdt med direktivets artikel 2, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastlægger procedurer, hvis formål er at give såvel arbejdstagernes repræsentanter som arbejdstagerne individuelt betragtet mulighed for at kontrollere overholdelsen af forpligtelserne fastsat i dette direktiv, men som begrænser arbejdstagernes individuelle ret til at anlægge sag, for så vidt angår de klagepunkter, der kan gøres gældende, og betinger den af et krav om, at indvendingerne forudgående bliver tilkendegivet over for arbejdsgiveren af arbejdstagernes repræsentanter, samt af en forudgående meddelelse til arbejdsgiveren fra den berørte arbejdstager om, at han bestrider, at informations- og høringsproceduren er blevet overholdt.
- 2) Den omstændighed, at en national lovgivning, hvorved der indføres procedurer, der giver arbejdstagernes repræsentanter mulighed for at kontrollere arbejdsgiverens overholdelse af samtlige forpligtelser til information og høring i henhold til direktiv 98/59, opstiller begrænsninger af og betingelser for den individuelle ret til at anlægge sag, som lovgivningen i øvrigt tildeler den enkelte berørte arbejdstager i forbindelse med en kollektiv afskedigelse, indebærer ikke en overtrædelse af princippet om effektiv retsbeskyttelse.
- 3) Artikel 2 i direktiv 98/59 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som begrænser forpligtelserne for en arbejdsgiver, som påtænker at foretage kollektive afskedigelser, i forhold til dem, der er fastsat i den nævnte artikel 2. Ved anvendelsen af national ret skal den nationale domstol i henhold til princippet om direktivkonform fortolkning af national ret tage alle dennes bestemmelser i betragtning og i videst muligt omfang fortolke den i lyset af ordlyden af og formålet med direktiv 98/59 for at opnå det med direktivet tilsigtede resultat. Det tilkommer følgelig den nationale domstol inden for rammerne af dens kompetence at sikre, at de forpligtelser, der påhviler en sådan arbejdsgiver, ikke bliver begrænset i forhold til dem, der er angivet i artikel 2 i det nævnte direktiv.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2009 — Pärlistigu OÜ mod Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tallinna Halduskoshus — Republikken Estland)

(Sag C-56/08) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — KN-underposition 05119110 — KN-underposition 03032200 — frosset rygben af opdrættet atlantehavslaks — forordning (EF) nr. 85/2006 — antidumpingtold)

(2009/C 220/12)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Halduskoshus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pärlistigu OÜ

Sagsøgt: Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tallinna Halduskohus — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1), i den affattelse som finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen — gyldigheden af artikel 1, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 85/2006 af 17. januar 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opdrættede laks med oprindelse i Norge og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT L 15, s. 1) — tarifiering under pos. 0303 22 00 15 (opdrættet frosne laks, andet) eller pos. 0511 91 10 00 (fiskeaffald) med henblik på opkrævning af antidumping told — frosne ryghvirvler af opdrættet atlantehavslaks opnået ved filetering af fiskene

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005, skal fortolkes således, at frosset rygben af opdrættet atlantehavslaks (*Salmo salar*), opnået efter filetering, skal tarifieres i KN-kode 0303 22 00, forudsat at varen er egnet til menneskeføde på tidspunktet for fortolkningen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 29.3.2008.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Raffaello Visciano mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro — Italien)

(Sag C-69/08) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne — arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — forpligtelse til at betale alle tilgodehavender indtil en forud fastsat grænse — kvalificeringen af arbejdstagerens krav over for garantiinstitutionen — forældelsesfrist)

(2009/C 220/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raffaello Visciano

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro — fortolkning af artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23) — garanti for løn svarende til de tre sidste måneder af arbejdsforholdet, begrænset af et forud fastsat loft — fradrag i den udbetalte godtgørelse af lønforskud ydet af arbejdsgiveren — nationale regler, der tillader en forskellig retlig kvalifikation af samme ydelse alt efter, hvilket retssubjekt der skal betale ydelsen, samtidig med, at der tillades en ændring af fristen for sagsanlæg

Konklusion

- 1) Artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens er ikke til hinder for nationale retsforskrifter, der gør det muligt at kvalificere arbejdstageres tilgodehavender som »socialsikringsydelse», når de betales af en garantiinstitution.
- 2) Direktiv 80/987 er ikke til hinder for nationale retsforskrifter, der blot anvender en arbejdstagers oprindelige lønfordring som et sammenligningselement ved fastlæggelsen af den ydelse, der skal sikres ved indgriben fra en garantifond.
- 3) I forbindelse med en arbejdstagers ansøgning om fra en garantiinstitution at få udbetalt ubetalte løntilgodehavender er direktiv 80/987 ikke til hinder for, at der anvendes en forældelsesfrist på et år (ækvivalensprincippet). Det tilkommer imidlertid den nationale domstol at efterprøve, om fristen er udformet således,

at den i praksis umuliggør eller gør udøvelsen af rettigheder, som hjemles i Fællesskabets retsorden (effektivitetsprincippet), uforholdsmæssigt vanskelig.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (sag C-124/08) og Géry Deschaumes (sag C-125/08) mod Belgische Staat (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Forenede sager C-124/08 og 125/08) ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeks — toldskyld — afgiftsbeløb — underretning af debitor — handling, der vil kunne give anledning til strafferetlig forfølgning)

(2009/C 220/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (sag C-124/08) og Géry Deschaumes (sag C-125/08)

Sagsøgte: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 221, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (i den affattelse, der var gældende i 1992) (EFT L 302, s. 1) — efterfølgende opkrævning af import- eller eksportafgifter — om der foreligger en pligt til at bogføre toldskylden, før der sker underretning af debitor — forlængelse af forældelsesfristen — toldsvig — solidarisk hæftelse

Konklusion

- 1) Artikel 221, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at toldmyndighedernes underretning af debitor efter en passende fremgangsmåde om det import- eller eksportafgiftsbeløb, der skal betales, kun kan foretages retsgyldigt, hvis disse afgifts størrelse forudgående er blevet bogført af de pågældende myndigheder.

- 2) Artikel 221, stk. 3, i forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at toldmyndighederne kan foretage en retsmyndig underretning af debitor om det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb, efter udløbet af treårsfristen — regnet fra toldskyldens opståen — når det nøjagtige afgiftsbeløb ikke har kunnet fastsættes af de pågældende myndigheder som følge af en handling, der vil kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, herunder hvis denne skyldner ikke er ophavsmand til den pågældende handling.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Distillerie Smeets Hasselt NV mod Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, som likvidator for Transterminal Logistics NV, Daniel Langenbergh og Firma De Vos NV og Belgische Staat mod Bollen, Mathay & Co. BVBA, som likvidator for Transterminal Logistics NV, samt Louis De Vos mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-126/08) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeksen — efteropkrævning af import- eller eksportafgifter — bogføring af toldskylden — indskriving i regnskabsregistre eller på anden måde bogføring — indskriving i en rapport, der udgør bogføring — indlevering af en genpart af rapporten, der udgør underretning om det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb)

(2009/C 220/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat og Louis De Vos

Sagsøgte: Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, som likvidator for Transterminal Logistics NV, Daniel Langenbergh og Firma De Vos NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 217, stk. 1, og artikel 221, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (i den affattelse, der var gældende i 1992) (EFT L 302, s. 1) — efterfølgende opkrævning af import- eller eksportafgifter — om der foreligger en pligt til at bogføre toldskylden, før der sker underretning af debitor — begrebet »indskrives i regnskabsregistre eller på anden måde«

Konklusion

Artikel 217 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at medlemsstaterne kan bestemme, at bogføringen af det afgiftsbeløb, der udgør en toldskyld, er foretaget ved indskriving af beløbet i den rapport, der er udfærdiget af de kompetente toldmyndigheder, og hvori der konstateres en overtrædelse af den gældende toldlovgivning.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-165/08) (¹)

(Traktatbrud — genetisk modificerede organismer — frø — forbud mod markedsføring — forbud mod optagelse på den nationale sortliste — direktiv 2001/18/EF og 2002/53/EF — påberåbelse af etiske og religiøse hensyn — bevisbyrde)

(2009/C 220/16)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og A. Szmytkowska, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106, s. 1) og af artikel 4, stk. 4, og artikel 16, i Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter (EFT L 193, s. 1) — national lovgivning, der forbyder markedsføring af frø af genetisk modificerede sorter, og at disse optages på den nationale sortliste

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF og sine forpligtelser i henhold til artikel

4, stk. 4, samt artikel 16 i Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, idet den har udstedt et forbud mod fri omsætning af genetisk modificerede frøsorter og mod at optage genetisk modificerede afgrøder på den nationale sortsliste.

- 2) I øvrigt frifindes Republikken Polen.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2009 — Laszlo Hadadi (Hadady) mod Csilla Marta Mesko, gift Hadadi (Hadady) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-168/08) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 2201/2003 — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar — artikel 64 — overgangsbestemmelser — anvendelse på en afgørelse truffet i en medlemsstat, der har tiltrådt Den Europæiske Union i 2004 — artikel 3, stk. 1 — kompetence i skilsmisssager — relevante tilknytningsmomenter — sædvanligt opholdssted — statsborgerskab — ægtefæller bosiddende i Frankrig og begge indehavere af fransk og ungarsk statsborgerskab)

(2009/C 220/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Laszlo Hadadi (Hadady)

Sagsøgt: Csilla Marta Mesko, gift Hadadi (Hadady)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — cour de cassation — fortolkning af artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn (EFT L 160, s. 19) og artikel 3 og 64 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — betingelser

for anerkendelse af en skilsmissseddom — relevante tilknytningsmomenter: parternes bopæl eller statsborgerskab

Konklusion

- 1) Når retten i anerkendelsesmedlemsstaten i medfør af artikel 64, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal tage stilling til, om den ret i en anden medlemsstat, der har truffet retsafgørelsen, har haft kompetence hertil i medfør af samme forordnings artikel 3, stk. 1, litra b), er denne sidstnævnte bestemmelse til hinder for, at retten i anerkendelsesmedlemsstaten anser ægtefæller, der begge har statsborgerskab både i denne stat og i den stat, hvor retsafgørelsen er truffet, for udelukkende at være statsborgere i anerkendelsesmedlemsstaten. Tværtimod bør denne ret tage i betragtning, at ægtefællerne ligeledes har statsborgerskab i den medlemsstat, hvor retsafgørelsen er truffet, og følgelig, at retterne i denne sidstnævnte stat har kunnet være kompetente til at behandle sagen.
- 2) Når begge ægtefæller har statsborgerskab i de samme to medlemsstater, ville det stride mod artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2201/2003, hvis kompetencen ved retterne i én af disse medlemsstater blev afvist med den begrundelse, at sagsøgeren ikke har anden tilknytning til denne stat. Tværtimod er retterne i de medlemsstater, hvor ægtefællerne har statsborgerskab, kompetente i medfør af denne bestemmelse, således at disse kan vælge en ret i den medlemsstat, de ønsker, som det værneting, for hvilket sagen herefter indbringes.

(¹) EUT C 158 af 21.6.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — Zuid-Chemie BV mod Philippo's Mineralenfabriek NV/SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-189/08) (¹)

(Retligt samarbejde i civile og kommercielle sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«)

(2009/C 220/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zuid-Chemie BV

Sagsøgt: Philippo's Mineralenfabriek NV/SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 5, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (»Bruxelles I«) (EFT 2001 L 12, s. 1) — fortolkning af udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå« — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — stedet for den begivenhed, der forårsagede skaden (»Handlungsort«), og stedet, hvor den oprindelige skade indtrådte (»Erfolgsort«) — tilknytningsmomenter

Konklusion

Artikel 5, nr. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i en tvist som den i hovedsagen omhandlede vedrører det sted, hvor den oprindelige skade indtrådte ved sædvanlig anvendelse af produktet til det formål, som det er bestemt til.

(¹) EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — American Clothing Associates SA og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Forenede sager C-202/08 P og C-208/08 P) (¹)

(Appel — intellektuel ejendomsret — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret — absolutte hindringer for registrering af et varemærke — varemærker, der er identiske med eller ligner et statselement — gengivelse af et ahornblad — anvendelighed på servicemærker)

(2009/C 220/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: American Clothing Associates NV (ved advocaat P. Maeyaert, avocats N. Clarembeaux og C. De Keersmaeker) (sag C-202/08 P) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) (sag C-208/08 P)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) (sag C-202/08 P) og American Clothing Associates NV (ved advocaat P. Maeyaert, avocats N. Clarembeaux og C. De Keersmaeker) (sag C-208/08 P)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fente Afdeling) den 28. februar 2008 i sag T-215/06, American Clothing Asso-

ciates mod KHIM, hvorved Retten ikke gav sagsøgeren medhold i selskabets påstand om annullation af afgørelsen truffet den 4. maj 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, hvorved dette afslog at registrere et tegn, der forestiller et ahornblad, som EF-varemærke for varer i klasse 18 og 25 i Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker — tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1 litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) og artikel 6 c, stk. 1, litra a), i Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret af 20. marts 1883, som revideret og ændret — absolutte registreringshindringer — varemærker, der er identiske med eller ligner et statselement — gengivelse af et ahornblad

Konklusion

- 1) Appellen iværksat af American Clothing Associates NV i sag C-202/08 P forkastes.
- 2) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 28. april 2008, American Clothing Associates mod KHIM (sag T-215/06), ophæves, for så vidt som den annullerer afgørelsen truffet af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 4. maj 2006 (sag R 1463/2005-1), vedrørende afslag på en ansøgning om registrering som EF-varemærke af et tegn, der gengiver et ahornblad.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes i sag T-215/06, anlagt af American Clothing Associates.
- 4) American Clothing Associates NV betaler omkostningerne i sag C-202/08 P og sag C-208/08 P.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-244/08) (¹)

(Traktatbrud — sjette momsdirektiv — artikel 17 — ottende direktiv 79/1072/EØF — artikel 1 — trettende direktiv 86/560/EØF — artikel 1 — tilbagebetaling eller fradrag af moms — afgiftspligtig person, som har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i den berørte medlemsstat)

(2009/C 220/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Bruni, G. De Bellis og G. Palmieri, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 11), og artikel 1 i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område — tilbagebetaling af moms til en afgiftspligtig person, som har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i Italien

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har på området for tilbagebetaling af merværdiafgift til en afgiftspligtig person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i den berørte medlemsstat, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, og artikel 1 i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, idet den forpligter en afgiftspligtig person, der har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i Italien, og som i løbet af den omhandlede periode har gennemført levering af varer eller ydelser i Italien, til at ansøge om tilbagebetaling af den indgående merværdiafgift efter de procedurer, der er fastsat i nævnte direktiver, frem for at fradrage den, når den erhvervelse, som ansøgningen om tilbagebetaling af denne afgift vedrører, ikke er foretaget med dette faste forretningssted som mellemled, men direkte af denne afgiftspligtige persons hovedforretningssted.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(1) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl mod Comune di Casoria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien)

(Sag C-254/08) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 2006/12/EF — artikel 15, litra a) — omkostninger til bortskaffelse af affald ikke fordelt på grundlag af det faktisk frembragte affald — forenelighed med princippet om, at forureneren betaler)

(2009/C 220/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl

Sagsøgt: Comune di Casoria

Procesdeltager: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — fortolkning af artikel 15 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39) — national ordning, der ikke fordeler omkostningerne til bortskaffelse af affald på grundlag af produktion eller besiddelse af affald — forenelighed med »forureneren betaler«-princippet

Konklusion

Artikel 15, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF om affald skal fortolkes således, at den ikke på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin er til hinder for nationale bestemmelser, der med henblik på finansiering af en ordning med håndtering og bortskaffelse af dagrenovation foreskriver en afgift, der beregnes på grundlag af et skøn over den affaldsmængde, der frembringes af brugerne af ordningen, og ikke på grundlag af den affaldsmængde, som disse rent faktisk frembringer og overlader til indsamling.

Det påhviler imidlertid den forelæggende ret på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, som den har fået forelagt, at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede afgift på bortskaffelse af dagrenovation i fast form fører til, at visse »indehavere«, i det foreliggende tilfælde hotelvirksomheder, pålægges udgifter, der er klart uforholdsmæssige i

forhold til de affaldsmængder eller til karakteren af det affald, som disse kan frembringe.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — straffesag mod Tomasz Rubach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Kościanie — Republikken Polen)

(Sag C-344/08) (¹)

(Beskyttelse af arter af vilde dyr og planter — arter opført i bilag B til forordning (EF) nr. 338/97 — bevis for lovligheden af anskaffelsen af eksemplarer af disse arter — bevisbyrde — uskyldsformodning — ret til forsvar)

(2009/C 220/22)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Kościanie

Part i hovedsagen

Tomasz Rubach

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sąd Rejonowy w Kościanie — fortolkning af artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61, s. 1) — begrebet »bevis« for den lovlige anskaffelse af eksemplarer af de i bilag B opførte arter

Konklusion

Artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed skal fortolkes således, at inden for rammerne af en straffesag, hvor en person er tiltalt for at have overtrådt denne bestemmelse, kan alle de bevismidler, som efter de processuelle bestemmelser i den berørte medlemsstat kan anvendes i lignende sager, i princippet anvendes med henblik på at vurdere lovligheden af anskaffelsen af eksemplarer af dyrearter, der er opført i forordningens bilag B. Henset til princippet om uskyldsformodning råder en sådan person over ethvert middel, der kan bevise, at han lovligt er kommet i besiddelse af de nævnte eksem-

plarer i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-574/08) (¹)

(Det indre marked — frie kapitalbevægelser — bekæmpelse af svig og af hvidvaskning af penge)

(2009/C 220/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Peere og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved D. Haven, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214, s. 29)

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Anmodning om udtalelse forelagt af Rådet for Den Europæiske Union i medfør af artikel 300, stk. 6, EF**(Udtalelse 1/09)**

(2009/C 220/24)

*Processprog: alle officielle sprog***Den part, som anmoder om udtalelsen**

Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-C. Piris, F. Florindo Gijón og G. Kimberley, som befuldmægtigede)

Spørgsmål til Domstolen

Er den påtænkte aftale om indførelse af en fælles patentdomstolsordning (for øjeblikket benævnt »Domstolen for Europæiske Patenter og EF-patenter«) ⁽¹⁾ forenelig med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber?

⁽¹⁾ Rådets arbejdsdokument om præsidiets reviderede tekst vedrørende et udkast til aftale om Domstolen for Europæiske Patenter og EF-patenter og vedrørende et udkast til statut (dok. 7928/09 af 23.3.2009).

Domstolens kendelse af 17. februar 2009 — Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag C-483/07 P) ⁽¹⁾**

(Appel — annulationssøgsmål — Kommissionens reservering af domænenavnet »galileo.eu« — artikel 230, stk. 4, EF — beslutning, der berører en fysisk eller juridisk person individuelt — åbenbart ubegrundet søgsmål)

(2009/C 220/25)

*Processprog: tysk***Parter**

Appellant: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt K. Bott)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 28. august 2007 i sag T-46/06, Galileo Lebensmittel mod Kommissionen, hvorved Retten afviste appellants søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning om, i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet »eu« og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162, s. 40), at regi-

strere domænenavnet »galileo.eu« som domænenavn forbeholdt Fællesskabets institutioner, organer og organismer — krav om at være individuelt berørt af den anfægtede beslutning — tilsidesættelse af artikel 230, stk. 4, EF

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 8 af 12.1.2008.

Domstolens kendelse af 19. maj 2009 — AMS Advanced Medical Services GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og American Medical Systems, Inc.**(Sag C-565/07 P) ⁽¹⁾**

(Appel — EF-varemærker — figurmærket AMS Advanced Medical Services — delvis afslag på registrering — indsigelsessag — sagsgenstanden bortfaldet under appelsagen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2009/C 220/26)

*Processprog: tysk***Parter**

Appellant: AMS Advanced Medical Services GmbH (ved Rechtsanwältin S. Schäffler)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og American Medical Systems, Inc. (ved Rechtsanwälte H. Kunz-Hallstein og R. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 18. oktober 2007 i sag T-425/03, AMS mod KHIM — American Medical Systems (AMS Advanced Medical Services), hvorved Retten forkastede annulationssøgsmålet indgivet af ansøgeren om figurmærket »AMS Advanced Medical Services« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10 og 42 til prøvelse af en afgørelse truffet af Fjerde Appellkammer ved KHIM den 12. september 2003, hvorved Indsigelsesafdelingens afgørelse blev annulleret og indsigelsen fra indehaveren af det nationale ordmærke »AMS« blev taget delvist til følge — indsigelsessag — spørgsmål om imødekommelse af en anmodning om bevis for den reelle brug af et ældre varemærke fremsat første gang for appellkammeret

Konklusion

1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i appelsagen indbragt af AMS Advances Medical Services GmbH.

- 2) *AMS Advanced Medical Services GmbH betaler omkostningerne i appelsagen.*

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens kendelse af 30. april 2009 — Japan Tobacco, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Torrefacção Camelo L^{da}

(Sag C-136/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 5 — skade påført ældre varemærkes særpræg — utilbørlig udnyttelse af et ældre varemærkes særpræg eller renommé — risiko — anmodning om registrering af figurmærket »CAMELO« som EF-varemærke — indsigelse fra indehaveren af de nationale ord- og figurmærker CAMEL)

(2009/C 220/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Japan Tobacco, Inc. (ved abogados A. Ortiz López, S. Ferrandis González og E. Ochoa Santamaría)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Torrefacção Camelo L^{da}

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 30. januar 2008 i sag T-128/06, Japan Tobacco mod KHIM og Torrefacção Camelo, hvorved Retten forkastede sagsøgerens søgsmål med påstand om annullation af en afgørelse truffet af Andet Appellkammer ved KHIM den 22. februar 2006 i en indsigelsessag mellem Japan Tobacco og Torrefacção Camelo — overtrædelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1) — relative registreringshindringer vedrørende et varemærke — utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller skade påført dette

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Japan Tobacco, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 11. juni 2009 — Leche Celta, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Celia SA

(Sag C-300/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — blandet ord- og figurmærke, Celia — relative registreringshindringer — lighed mellem det ansøgte varemærke og et ældre varemærke — varemærke vedrørende varer af samme art — risiko for forveksling — åbenbart, at appellen skal afvises)

(2009/C 220/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Leche Celta, SL (ved abogado J. Calderón Chavero)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Celia SA (ved avocats D. Masson og F. de Castelnaud)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 23. april 2008 i sag T-35/07, Leche Celta mod KHIM, hvorved Retten forkastede appellantens søgsmål til prøvelse af en afgørelse truffet af Fjerde Appellkammer ved KHIM den 5. december 2006 i en indsigelsessag mellem Leche Celta SL og Celia SA — overtrædelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1) — relative registreringshindringer vedrørende et varemærke — risiko for forveksling i forbindelse med en ansøgning om registrering af et varemærke, der ligner et ældre varemærke og vedrører varer af samme art — sammenligning af tegnene på det visuelle, fonetiske og begrebsmæssige plan.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Leche Celta SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 3. juni 2009 — Zipcar, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-394/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket ZIPCAR — indsigelse fra indehaveren af det nationale ordmærke CICAR)

(2009/C 220/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zipcar, Inc. (ved solicitor M. Elmslie)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 25. juni 2008 i sag T-36/07, Zipcar mod KHIM, hvorved Retten forkastede et annullationssøgsmaal indledt af ansøgeren om ordmærket »ZIPCAR« for varer i klasse 9, 39 og 42 til prøvelse af afgørelsen R 122/2006-2 truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) den 30. november 2006 om afvisning af klagen over afgørelsen truffet af Indsigelsesafdelingen, der delvist afslog registrering af det nationale ordmærke »CICAR« for tjenesteydelser i klasse 39.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Zipcar, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 8.11.2008.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal in Northern Ireland (Det Forenede Kongerige) den 16. oktober 2008 — Seaport Investments Ltd mod Department of the Environment for Northern Ireland

(Sag C-454/08)

(2009/C 220/30)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal in Northern Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Seaport Investments Ltd

Sagsøgt: Department of the Environment for Northern Ireland

Ved kendelse afsagt den 20. maj 2009 har Domstolen (Sjette Afdeling) bestemt, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke kan antages til realitetsbehandling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 15. maj 2009 — I. SGS Belgium NV mod Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV samt II. Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV mod SGS Belgium NV mod Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

(Sag C-218/09)

(2009/C 220/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

I. SGS Belgium NV

mod

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

II. Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

mod

SGS Belgium NV

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Præjudicielt spørgsmål

Skal udtrykket »force majeure« i artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ⁽¹⁾ fortolkes således, at den omstændighed, at oksekød, der under forsendelsen opbevares i en passende emballage og i en kølecontainer under konstant overholdelse af den foreskrevne temperatur, fordærves, i princippet udgør et tilfælde af force majeure?

⁽¹⁾ EFT L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Den Polske Republik) den 18. juni 2009 — Kronospan Mielec sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Sag C-222/09)

(2009/C 220/32)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Kassationsindstævnt: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 2, litra e), tredje led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, som ændret, herefter »sjette direktiv«) — som nu modsvares af artikel 56, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1, som ændret, herefter »direktiv 2006/112«) — fortolkes således, at de heri omhandlede ydelser fra ingeniører, som udføres for en afgiftspligtig person, som udfører en opgave, der omfatter disse ydelser, for en aftager med hjemsted i en anden medlemsstat i Fællesskabet, pålægges afgift på det sted, hvor aftageren (ordregiveren) har etableret hjemstedet for sin erhvervmæssige virksomhed eller har et fast forretningssted, eller skal det lægges til grund, at disse tjenesteydelser, som virksomhed inden for videnskab i henhold til sjette direktivs artikel 9, stk. 2, litra c), første led (som nu modsvares af artikel 52, litra a), i direktiv 2006/112), pålægges afgift på det sted, hvor de faktisk udføres, hvis man går ud fra den antagelse, at der for så vidt angår disse tjenesteydelser er tale om arbejde, der omfatter undersøgelser og målinger af emissioner som omhandlet i miljøbeskyttelseslovgivningen, herunder gennemførelse af undersøgelser i forbindelse med emission af kuldioxid (CO₂) og handel med CO₂-emissioner, udarbejdelse og kontrol af dokumentation for nævnte arbejde samt analyse af potentielle forureningskilder, og som gennemføres med henblik på at indhente nye erfaringer og opnå ny teknologisk viden, der er rettet mod fremstilling af nye stoffer, produkter og anlæg samt anvendelse af nye teknologiske fremgangsmåder i produktionsprocessen?

Sag anlagt den 19. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-226/09)

(2009/C 220/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og A.-A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland ved at foretage vægtning af tildelingskriterierne efter den dato, der var sidste frist for indgivelse af bud, og ved efterfølgende at ændre dem til en indledende undersøgelse af de afgivne bud har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet som fortolket af EF-Domstolen.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I forbindelse med den pågældende udbudsprocedure udarbejdede den ordregivende myndighed et udbudsdokumentet, hvor det med rimelighed blev antaget, at tildelingskriterierne ville blive anvendt, ordnet efter den betydning de ville blive tillagt med de vigtigste først. Efter den dato, der var sidste frist for indgivelse af bud, besluttede den ordregivende myndighed at foretage relativ vægtning af tildelingskriterierne. Efterfølgende drøftede den ordregivende myndigheds evalueringsudvalg ved en indledende undersøgelse af de afgivne bud muligheden for at variere denne vægtning og eventuelt ændre den.

Den relative vægtning af tildelingskriterierne, der blev foretaget efter indgivelsen af bud, og den indledende undersøgelse ændrede vægten mellem tildelingskriterierne og tillagde det, som en bydende med rimelighed ville have opfattet ud fra udbudsbetingelserne, en væsentlig forskellig relativ betydning.

Da den pågældende udbudsprocedure drejede sig om levering af tjenesteydelser, som ikke er anført i bilag II A til direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾, finder de udførlige procedureregler i direktivet ikke anvendelse. Følgelig fandt direktivets artikel 40, i henhold til hvilken ordregivende myndigheder senest i opfordringen til at afgive tilbud skal specificere den relative vægtning af tildelingskriterierne eller den orden efter den betydning kriterierne tillægges med de vigtigste først, heller ikke anvendelse. Ikke desto mindre skal de ordregivende myndigheder på grundlag af EF-Domstolens retspraksis overholde traktatens grundlæggende principper, herunder ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet.

Kommissionen gør gældende, at den ordregivende myndighed, som var forpligtet til at overholde EF-traktatens grundlæggende regler og principper, ved at ændre tildelingskriterierne i løbet af udbudsproceduren tilsidesatte ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet som fortolket af EF-Domstolen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. juni 2009 — Rechtsanwaltssozietät Lovells mod Bayer CropScience AG

(Sag C-229/09)

(2009/C 220/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rechtsanwaltssozietät Lovells

Sagsøgt: Bayer CropScience AG

Præjudicielt spørgsmål

Er anvendelsen af artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ udelukkende betinget af en markedsførings-tilladelse i henhold til artikel 4 i direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾, eller kan et certifikat også udstedes på grundlag af en markedsførings-tilladelse i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/414?

⁽¹⁾ EFT L 198, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 230, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. juni 2009 — Hauptzollamt Koblenz mod Kurt Etling og Thomas Etling GbR, intervenient: Bundesministerium der Finanzen

(Sag C-230/09)

(2009/C 220/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Koblenz

Sagsøgt: Kurt Etling og Thomas Etling GbR

Intervenient: Bundesministerium der Finanzen

Præjudicielt spørgsmål

Skal fællesskabsretten, navnlig artikel 5, litra k), i forordning nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, forstås således, at en producents referencemængde i den tolv månedersperiode, hvori den pågældende producent har fået overdraget en referencemængde fra en anden producent, ikke omfatter den mængde, på grundlag af hvilken denne anden producent allerede har leveret mælk i den relevante tolv månedersperiode?

⁽¹⁾ EUT L 270, s. 123.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. juni 2009 — Hauptzollamt Oldenburg mod 1. Theodor Aissen og 2. Hermann Rohaan, intervenient: Bundesministerium der Finanzen

(Sag C-231/09)

(2009/C 220/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Oldenburg

Sagsøgte: 1. Theodor Aissen og 2. Hermann Rohaan

Intervenient: Bundesministerium der Finanzen

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal fællesskabsretten, navnlig artikel 5, litra k), i forordning nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, forstås således, at referencemængden for en producent, der

under en løbende tolv månedersperiode har overtaget en bedrift fra en anden producent, ikke omfatter den mængde, på grundlag af hvilken denne anden producent før overdragelsen af bedriften allerede har leveret mælk i den pågældende tolv månedersperiode?

- 2) Er bestemmelser i fællesskabsretten eller den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukters almindelige principper til hinder for en bestemmelse i national ret, hvorefter den i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1788/2003 fastsatte udligning af den uudnyttede del af den nationale referencemængde med merleveringer i forhold til denne referencemængde udformes således, at producenten, i et tilfælde som det i spørgsmål 1 omhandlede, der har overtaget bedriften under tolv månedersperioden, også kan deltage i fordelingen af denne uudnyttede del med den del af referencemængden, som den anden producent allerede har leveret?

(¹) EUT L 270, s. 123.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Letland) den 25. juni 2009 — Dita Danosa mod SIA »LKB Likings«

(Sag C-232/09)

(2009/C 220/37)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Appellant: Dita Danosa

Indstævnt: SIA »LKB Likings«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal et medlem af et kapitalselskabs ledende organ anses som en arbejdstager i fællesskabsrettens forstand?
- 2) Er den omstændighed at artikel 224, stk. 4, i den lettiske handelslov tillader at afskedige et medlem af et kapitalselskabs styrelseskomité uden nogen begrænsninger, navnlig uden hensyn til det pågældende medlems graviditet, uforenelig med artikel 10 i direktiv 92/85/EØF (¹) og Domstolens praksis?

(¹) Rådets direktiv 92/85/EØF af 19.10.1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 26. juni 2009 — G.A. Dijkman og M.A. Dijkman-Lavaleije mod Belgische Staat

(Sag C-233/09)

(2009/C 220/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G.A. Dijkman og M.A. Dijkman-Lavaleije

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Foreligger der en tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 56, stk. 1, derved, at i Belgien bosatte personer, der investerer eller foretager pengeanbringelser i udlandet, eksempelvis i Nederlandene, og som vil undgå at betale den supplerende kommunale afgift omhandlet i artikel 465 i WIB92, er nødt til at benytte en belgisk mellemmand ved udbetaling af udenlandsk kapitalindkomst, hvorimod i Belgien bosatte personer, der investerer eller foretager pengeanbringelser i Belgien, altid er omfattet af reglerne om betaling af kildeskat med frigørende virkning, jf. ordningen efter artikel 313 i WIB92, hvorved de undgår at betale den supplerende kommunale afgift efter artikel 465 i WIB92, idet den skyldige skat af kapitalindkomst allerede er blevet indeholdt ved kilden?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 1. juli 2009 — État belge mod Nathalie de Fruytier

(Sag C-237/09)

(2009/C 220/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Nathalie de Fruytier

Præjudicielt spørgsmål

Udgør virksomhed med transport af organer og prøver fra mennesker, der udføres som selvstændig for hospitaler og laboratorier, en levering af organer, blod og mælk fra mennesker, som er fritaget for merværdiafgift i henhold til artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 1. juli 2009 — SEYDALAND Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG mod BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Sag C-239/09)

(2009/C 220/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SEYDALAND Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG

Sagsøgt: BVVG Bodenverwertungs- und verwaltungs GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Strider § 5, stk. 1, andet og tredje afsnit, i Flächenverwerbsverordnung, der er udstedt til gennemførelse af § 4, stk. 3, nr. 1, i Gesetz über staatliche Ausgleichsleistungen für Enteignungen auf besatzungsrechtlicher oder besatzungshoheitlicher Grundlage, die nicht mehr rückgängig gemacht werden können (Ausgleichsleistungsgesetz — AusglLeistG), mod EF-traktatens artikel 87?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te Amsterdam (Nederlandene) den 3. juli 2009 — Albron Catering BV mod FNV Bondgenoten og John Roest

(Sag C-242/09)

(2009/C 220/41)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Albron Catering BV

Sagsøgte: FNV Bondgenoten og John Roest

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at der kun sker en overgang af rettigheder og forpligtelser til erhververen som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, første punktum, såfremt overdrageren af den virksomhed, der overføres, også er den formelle arbejdsgiver for de omhandlede arbejdstagere, eller følger det af den med direktivet tilsigtede beskyttelse af arbejdstagerne, at der ved overførsel af et produktionsselskab, der indgår i en koncern også sker en overgang af rettigheder og forpligtelser til erhververen for så vidt angår de arbejdstagere, der er beskæftiget i dette selskab, når samtlige beskæftigede i koncernen er ansat i et (også til koncernen hørende) personaleselskab, der fungerer som den centrale arbejdsgiver?
- 2) Hvorledes skal sidste del af første spørgsmål besvares, såfremt de der omhandlede arbejdstagere er beskæftiget i et andet selskab, som også indgår i koncernen, men som ikke er et personaleselskab som omhandlet i første spørgsmål?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 6. juli 2009 — Omalet NV mod Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Sag C-245/09)

(2009/C 220/42)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Omalet NV

Sagsøgt: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den nationale ret anvende artikel 49 EF i en retssag mellem Rijksdienst voor Sociale Zekerheid og en hovedentreprenør, der er etableret i Belgien, når der påstås dom for, at denne hovedentreprenør i medfør af artikel 30a, stk. 3, i

lov af 27. juni 1969 om ændring af lovdekret af 28. december 1944 om arbejdstagernes sociale sikring (som affattet før ændringen af denne artikel ved artikel 55 i programloven af 27.4.2007) som solidarisk medskyldner hæfter for en del af den gæld, der påhviler en underentreprenør, der er etableret i Belgien og ikke er registreret, eller når der påstås dom over entreprenøren, fordi han ikke har opfyldt forpligtelsen til tilbageholdelse i medfør af lovens artikel 30, stk. 4?

2) (Subsidiært)

Er artikel 49 EF til hinder for bestemmelser som artikel 30a, stk. 3 og 4, i den belgiske lov af 27. juni 1969 om ændring af lovdekret af 28. december 1944 om arbejdstagernes sociale sikring (således som affattet før ændringen af denne artikel ved artikel 55 i programloven af 27.4.2007)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāta (Republikken Letland) den 7. juli 2009 — SIA Pakora Pluss mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-248/09)

(2009/C 220/43)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA Pakora Pluss

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal formaliteterne vedrørende eksport som omhandlet i [bilag IV, kapitel 5], punkt 1, i tiltrædelsesakten til Den Europæiske Union, anses for opfyldt, i en situation, hvor der udarbejdes en fragtseddel, men hvor de handlinger, som er fastsat i artikel 448 i forordning nr. 2454/93 ⁽¹⁾ (de tyske toldmyndigheder havde ikke behørigt underrettet de lettiske toldmyndigheder om selskabets anmodning) ikke er blevet udført?
- 2) Dersom de første spørgsmål besvares benægtende, må de bestemmelser, som regulerer toldbehandlingen (forordning nr. 2913/92 ⁽²⁾ og forordning nr. 2454/93) anses for overhovedet ikke at finde anvendelse i en sag som den i hovedsagen omhandlede?
- 3) Dersom det første spørgsmål besvares bekræftende, skal bilag IV, kapitel 5, punkt 1, i tiltrædelsesakten til Den Europæiske Union fortolkes således, at når en vare, som er i fri omsætning inden for det udvidede fællesskab, ikke — efter at have været gjort til genstand for eksportformaliteter — bringes i fri omsætning, er denne vare ikke fritaget fra told

og andre toldafgifter, også selv om det er ubestridt, at den pågældende vare har fællesskabsstatus?

Er det med andre ord i det foreliggende tilfælde afgørende, om toldbehandlingen om overgang til fri omsætning er blevet afsluttet?

- 4) Er merværdiafgift omfattet af begrebet »importafgifter« i artikel 4, nr. 10, i forordning nr. 2913/92?
- 5) Dersom det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: påhviler forpligtelsen til at betale merværdiafgift, som opkræves i form af told ved indførsel af varer, den hovedforpligtede eller slutbrugeren af varen? Under hvilke omstændigheder, hvis overhovedet, kan denne forpligtelse deles mellem flere?

- (¹) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførsel af en EF-toldkodeks, EFT L 253, s. 1.
- (²) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførsel af en EF-toldkodeks, EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Ringkonnakohus (Republikken Estland) den 7. juli 2009 — Novo Nordisk A/S mod Ravimiamet

(Sag C-249/09)

(2009/C 220/44)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Novo Nordisk A/S

Sagsøgt: Ravimiamet

Præjudicielle spørgsmål

- a) Skal artikel 87, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽¹⁾ (med senere ændringer og tilføjelser) fortolkes således, at den også omfatter citater fra medicinske tidsskrifter eller andre videnskabelige værker, som anvendes i reklamen for et lægemiddel, der henvender sig til personer, der er beføjet til at ordinere lægemidler?
- b) Skal artikel 87, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse

af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (med senere ændringer og tilføjelser) fortolkes således, at bestemmelsen forbyder fremsættelsen af udsagn i en reklame for et lægemiddel, som er i uoverensstemmelse med de oplysninger, der er anført i resuméet af produktets egenskaber, men at den ikke kræver, at samtlige udsagn i en reklame for et lægemiddel skal indgå i resuméet af produktets egenskaber, eller at sådanne udsagn skal kunne udledes af oplysningerne i resuméet?

(¹) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Plovdivski rayonen sad den 6. juli 2009 — Vasil Ivanov Georgiev mod Tehnicheski universitet — Sofia, Afdeling Plovdiv

(Sag C-250/09)

(2009/C 220/45)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Plovdivski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vasil Ivanov Georgiev

Sagsøgt: Tehnicheski universitet — Sofia, Afdeling Plovdiv

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (¹) til hinder for anvendelse af en national lov, hvorefter der ikke er adgang til at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med professorer, der er fyldt 65 år? I denne sammenhæng og mere konkret spørges: Er de i artikel 7, stk. 1, nr. 6, i lov om beskyttelse mod diskrimination nævnte foranstaltninger, hvorved der indføres aldersgrænser for beskæftigelse i en konkret stilling, henset til direktivets artikel 6, stk. 1, objektive og rimeligt begrundet i et legitimt formål, og er de begrundet i et legitimt formål samt forholdsmæssige henset til den omstændighed, at direktivet fuldt ud er blevet gennemført i bulgarsk ret?
- 2) Er bestemmelserne i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv til hinder for en national lov, hvorefter professorer tvangspensioneres, når de fylder 68 år? Er det henset til den foreliggende sags konkrete omstændigheder og i tilfælde af, at det fastslås, at der foreligger en konflikt mellem direktivets bestemmelser og de nationale bestemmelser, hvorved direktivet blev gennemført, muligt, at fortolkningen af bestem-

melserne i fællesskabsretten fører til, at der skal ses bort fra de relevante nationale bestemmelser?

(¹) EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10. juli 2009 — Bianca Purucker mod Guillermo Vallés Pérez

(Sag C-256/09)

(2009/C 220/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: Bianca Purucker

Indstævnt: Guillermo Vallés Pérez

Præjudicielt spørgsmål

Finder forskrifterne i artikel 21 ff. i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 (¹) af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (»forordning nr. 2201/2003«) vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i andre medlemsstater som omhandlet i artikel 2, nr. 4 i forordning nr. 2201/2003 også anvendelse på eksigible foreløbige retsmidler vedrørende forældremyndighed som omhandlet i artikel 20 i forordning nr. 2201/2003?

(¹) EUT L 338, s. 1.

Sag anlagt den 10. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-258/09)

(2009/C 220/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af nedennævnte direktiv, ved i regionen Wallonien at have godkendt driften af bestående anlæg, der ikke opfyldte kravene i artikel 3, 7, 9, 10, 13, 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2, uanset at fristen den 30. oktober 2007 var overskredet, som foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹⁾.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for at bringe bestående anlæg, hvis drift vil kunne medføre emissioner i luften, vandet og jorden og medføre forurening, i overensstemmelse med reglerne udløb i medfør af artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1/EF den 30. oktober 2007. På tidspunktet for sagens anlæg havde sagsøgte således endnu ikke vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme dette krav i regionen Wallonien eller havde under alle omstændigheder ikke givet Kommissionen meddelelse herom.

⁽¹⁾ EUT L 24, s. 8.

Sag anlagt den 10. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-259/09)

(2009/C 220/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Margheli og P. Van den Wyngaert, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. maj 2008.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 15.

Appel iværksat den 13. juli 2009 af Activision Blizzard Germany GmbH (tidligere CD-Contact Data GmbH) til prøvelse af dom afsagt den 30. april 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-18/03, CD-Contact Data GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-260/09 P)

(2009/C 220/49)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Activision Blizzard Germany GmbH (tidligere CD-Contact Data GmbH) (ved advocaat J.K. de Pree og Advocate E.N.M. Raedts)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Ophævelse af den appellerede dom for så vidt som Retten i Første Instans ikke gav Contact Data medhold i selskabets påstand om annullation af beslutningen.
- Annullation af beslutningen for så vidt den vedrører CD Contact.
- Subsidiært ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som den angår afvisningen af Contact Datas påstand om annullation af beslutningen, og hjemvisning af sagen til Retten i Første Instans.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten anfører, at Retten i Første Instans har foretaget en fejlagtig retlig kvalificering af de faktiske forhold ved at fastslå, at der forelå en ulovlig aftale som omhandlet i artikel 81, stk. 1, EF mellem Nintendo of Europe GmbH (herefter »Nintendo«) og Contact Data, uden først at vurdere hvorvidt denne aftale tog sigte på at begrænse aktiv parallelhandel eller passiv parallelhandel.

Distributionsaftalen, som var helt lovlig, forbød aktiv parallelhandel, mens den tillod passiv parallelhandel. Ikke desto mindre fastslog Retten i Første Instans, at det fremgik af flere faxer fra Contact Data, at selskabet deltog i Nintendos ordning med udveksling af oplysninger, hvis formål i strid med artikel 81,

stk. 1, EF var at afsløre parallelimport. Denne konklusion må anses som en fejlagtig retlig kvalificering af de faktiske forhold eller i det mindste en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Retten i Første Instans ikke godtgjorde, hvorvidt adfærden vedrørte passiv eller aktiv parallelimport.

Retten i Første Instans har foretaget en urigtig gengivelse af beviser ved at antage, at dokumenterne, der omtales i den appellerede doms præmis 56-68, angik et ulovligt forhold. I disse dokumenter klagede Contact Data over eksport til Belgien i strid med selskabets eneret, selskabet anvendte oplysninger om priser på import som et forhandlingsmiddel til at opnå en bedre pris fra Nintendo og henviste til »parallelimport«. At fastslå, at dokumenterne angik andet end en begrænsning af aktivt salg ind på Contact Datas eneforhandlingsområde eller den måde, som Contact Data anvendte til at presse selskabets leverandør til at sænke dennes salgspris, vil ikke være foreneligt med disse dokumenters ordlyd.

Retten i Første Instans anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at de nævnte dokumenter udgjorde tilstrækkeligt bevis på, at der fandtes en aftale som omhandlet i artikel 81, stk. 1, EF. I manglen af direkte dokumentbevis i form af en aftale skulle Retten i Første Instans have fastslået tilstedeværelsen af en samstemmende vilje om at begrænse parallelhandel, som krævede, at en ensidig politik vedtaget af Nintendo vedrørende et konkurrencebegrænsende formål udgjorde en udtrykkelig eller stiltiende opfordring til Contact Data om sammen at gennemføre dette formål og i det mindste Contact Datas stiltiende samtykke. Retten i Første Instans har ikke tilstrækkeligt bevist, at disse kriterier er blevet opfyldt.

Endvidere fastslog Retten i Første Instans ukorrekt, at Contact Data havde samtykket i Nintendos ensidigt vedtagne politik. Særligt afslog Retten i Første Instans urigtigt — ved at henvise til retspraksis vedrørende horisontale karteller — at tage relevansen af Contact Datas faktiske udførsel af varer i betragtning, eftersom en sådan faktisk eksport — i henhold til fast retspraksis — i tilfælde af vertikale aftaler rejser tvivl om distributørens samtykke til en ulovlig politik om at hæmme parallelhandel.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 14. juli 2009 — udleveringsprocedure mod Gaetano Mantello

(Sag C-261/09)

(2009/C 220/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Stuttgart

Part i hovedsagen

Gaetano Mantello

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal vurderingen af, om der er tale om de »samme handlinger« som omhandlet i artikel 3, nr. 2, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾ ske
 - a) under henvisning til lovgivningen i den udstedende medlemsstat, eller
 - b) under henvisning til lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat, eller
 - c) ved en selvstændig fortolkning af begrebet »samme handlinger«, som er specifik for Unionen?
- 2) I en situation, hvor efterforskningsmyndighederne på tidspunktet for en domfældelse for ulovlig indførsel af narkotika var i besiddelse af oplysninger og beviser, som understøttede en stærk mistanke om deltagelse i en kriminel organisation, men af taktiske årsager forbundet med deres efterforskning undlod at videregive disse oplysninger og beviser til domstolen og undlod at indlede en retsforfølgning på grundlag heraf, udgør den nævnte ulovlige indførsel af narkotika, da den »samme handling« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 3, nr. 2, som deltagelse i en kriminel organisation, som handler med narkotika?

⁽¹⁾ EFT L 190, s. 1.

Appel iværksat den 14. juli 2009 af Edwin Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 14. maj 2009 i sag T-165/06, Elio Fiorucci mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-263/09 P)

(2009/C 220/51)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Edwin Co. Ltd (ved advokati D. Rigatti, M. Bertani, S. Vere, K.P. Muraro og M. Balestriero)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Elio Fiorucci

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Elio Fiorucci tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Den appellerede dom er dels først og fremmest behæftet med en tilsidesættelse og en fejlagtig anvendelse af varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 52, stk. 2, litra a). De relative hindringer for registrering, der i henhold til denne bestemmelse medfører, at et varemærke, der består af navnet på en person, der er en anden end den, der har anmeldt mærket til registrering, erklæres ugyldigt, udgøres af det faktum, at den, der ønsker at få det erklæret ugyldigt, i henhold til nationale retsregler er indehaver af en eneret til dette navn. I henhold til CPI's ⁽²⁾ artikel 8, stk. 3, er Elio Fiorucci endnu ikke indehaver af nogen rettigheder af denne art. CPI's artikel 8, stk. 3, forbeholder ham snarere blot ret til en senere registrering af tegnet »Elio Fiorucci«, som han imidlertid aldrig kan udnytte, eftersom det pågældende varemærke ville komme i konflikt med Edwins varemærke, med hensyn til ordet »Fiorucci«. I denne sammenhæng har Retten i Første Instans erklæret Edwins varemærke »Elio Fiorucci« ugyldigt på grundlag af hindringer, der ikke eksisterer, og som aldrig kan komme til det. Der er i den grad tale om en tilsidesættelse og en fejlagtig anvendelse af varemærkeforordningens artikel 52, stk. 2, litra a), fordi bestemmelsen, hvis den fortolkes korrekt, kun kan anvendes, såfremt den, der rejser ugyldighedsindsigelsen, allerede er indehaver af (eller i det mindste har mulighed for at opnå) en eneret til brugen af sit navn som varemærke.
2. Den appellerede dom er følgelig behæftet med en tilsidesættelse og en fejlagtig anvendelse af CPI's artikel 8, stk. 3. I modsætning til det, som Retten lagde til grund, anvendes denne bestemmelse nemlig kun på personnavne, der har opnået et ikke-kommercielt omdømme, og den kan følgelig ikke finde anvendelse på varemærke, som består af et efternavn, der på baggrund af en påstand, der faktisk er uomtvistelig, oprindeligt har opnået et kommercielt omdømme.

Denne fortolkning af CPI's artikel 8, stk. 3, følger først og fremmest af bestemmelsens ordlyd, der udtrykkelig angiver, at den omhandlede beskyttelse udelukkende er forbeholdt personnavne, der har opnået et omdømme »i kunstnerisk, litterær, videnskabelig, politisk eller sportslig sammenhæng«. Denne konklusion understøttes af en systematisk analyse af italiensk varemærkeret, hvoraf det fremgår, at et omdømme, der er opstået i kommerciel sammenhæng, er beskyttet ved CPI's artikel 12, stk. 1, litra b), og d), mens CPI's artikel 8, stk. 3, kun vedrører det omdømme, der er oprindeligt er fremkommet i ikke-kommerciel sammenhæng. Det er heller ikke muligt at anvende begge disse bestemmelser på det samme tegn, eftersom der derved ville opstå to uforenelige enerettigheder til varemærket. Ved at registrere sit eget efternavn som varemærke (og efterfølgende overdrage retten til Edwin) har Fiorucci således opbrugt alle redskaber til at udnytte sit eget omdømme til kommerciel brug. Han kan følgelig ikke påberåbe sig CPI's artikel 8, stk. 3, med henblik på at få erklæret Edwins varemærke »Elio Fiorucci« ugyldigt.

På den anden side er Edwins foreslåede fortolkning af CPI's artikel 8, stk. 3, med den følge, at bestemmelsen ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, i overensstemmelse med

denne bestemmelses formål, der er at forhindre, at der uberettiget opnås fordele af en, der registrerer et tegn, der har opnået omdømme ved andres fortjeneste. Edwin har nemlig ikke optrådt som snylter, eftersom appellantens ved at erhverve varemærket »Fiorucci« for et betydeligt beløb har betalt dyrt for retten til at nyde godt af det omdømme, der er forbundet med navnet på den kendte designer fra Milano.

Rettens argumentation om, at den beskyttelse, der er fastsat i CPI's artikel 8, stk. 3, er mere omfattende og ikke et tillæg til den, der er fastsat til at beskytte det omdømme, der er erhvervet af tegn med særpræg på det kommercielle område, forekommer på den anden side ikke overbevisende. Og efter den herskende italienske retslitteratur er forbeholdet vedrørende registrering af tegn med ikke-kommercielt omdømme ifølge CPI's artikel 8, stk. 3, ikke absolut. Det er under alle omstændigheder ikke mere vidtrækkende end det, der følger af CPI's artikel 12, stk. 1, litra b) og d), for tegn med kommercielt omdømme/renommé. Sammenfaldet af disse bestemmelsers anvendelsesområde bekræfter endnu engang kravet om, at de anvendes alternativt.

I modsætning til det, som Retten ganske overfladisk har lagt til grund, viser en nøje og indgående analyse af den del af den italienske retslitteratur, der har beskæftiget sig med CPI's artikel 8, stk. 3 (tidligere artikel 21, stk. 3, første afsnit), at denne bestemmelse efter den fremherskende opfattelse kun finder anvendelse på tegn, der har opnået et omdømme uden for det kommercielle område. Og denne omstændighed bekræftes af de få domme, de italienske retter hidtil har afsagt vedrørende CPI's artikel 8, stk. 3.

Rettens argumentation, hvorefter Elio Fiorucci under alle omstændigheder kan påberåbe sig beskyttelsen efter CPI's artikel 8, stk. 3, idet varemærket også har opnået et ikke-kommercielt omdømme (netop på det kunstneriske, kulturelle, økologiske og børnebeskyttelsesmæssige område), virker lige så lidt overbevisende. Det følger snarere af den fremherskende italienske retslitteratur, at når et efternavn, der allerede er blevet registreret af andre, og ved brug har opnået renommé og bekendthed, opnår et ikke-kommercielt omdømme, kan dets indehaver (her Elio Fiorucci) ikke støtte ret på CPI's artikel 8, stk. 3, for så vidt som kravet om at beskytte indehaveren (her Edwin) mod det renommerede varemærke (her tegnet »Fiorucci«), der tidligere er blevet registreret, er fremherskende.

3. Den appellerede dom bør endvidere ophæves på grund af manglende begrundelse, for så vidt som Retten har undladt at gennemgå de argumenter og beviser, på grundlag af hvilke Edwin har hævdet at have opnået Elio Fioruccis samtykke til at registrere hans efternavn som varemærke. Subsidiært gør Edwin gældende, at i tilfælde af, at Domstolen skulle lægge til grund, at hverken den selv eller Retten har kompetence til at behandle den pågældende argumentation, skal den udtrykkeligt anmode appelkammeret (eller et andet kontor eller en anden afdeling) om at gøre det, jf. artikel 63, stk. 6, i EF-varemærkeforordningen og artikel 1d i forordning nr. 216/96 ⁽³⁾.

4. Den appellerede dom er på den anden side ugyldig på grund af tilsidesættelse eller fejlagtig anvendelse af artikel 63 i EF-varemærkeforordningen, og på grund af manglende hensyntagen til retspraksis, for så vidt som Retten fejlagtigt afviste at undersøge Edwins argumentation støttet på den omstændighed, at appellantens har fra selskabet Fiorucci har erhvervet en faktisk ret til varemærket »Elio Fiorucci« (eller under alle omstændigheder en hvilken som helst ret til at gøre brug af omdømmet heraf). Edwin har subsidiært gjort gældende, at i tilfælde af, at Domstolen skulle lægge til grund, at hverken den selv eller Retten har kompetence til at behandle den pågældende argumentation, skal den udtrykkeligt anmode appelkammeret (eller et andet kontor eller en anden afdeling) om at gøre det (hvilket Retten derimod ikke har gjort), jf. artikel 63, stk. 6, i varemærkeforordningen og artikel 1d i forordning (EF) nr. 216/96.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Den italienske varemærkelov

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 216/96 af 5.2.1996 om fastsættelse af forretningsordenen for appelkamrene ved Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked (varemærker og mønstre)

Sag anlagt den 15. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-267/09)

(2009/C 220/52)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 EF og 56 EF samt de tilsvarende artikler i EØS-aftalen, idet den har udstedt og opretholdt retsfor skrifter, indeholdt i artikel 130 i Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (CIRS) (lov om beskatning af fysiske personers indkomst), hvorefter ikke-hjemmehørende skattepligtige er forpligtet til at udpege en person til at repræsentere sig over for skattemyndighederne.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen finder, at artikel 130 CIRS fastsætter en generel forpligtelse for ikke-hjemmehørende skattepligtige til at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne, der er bosid-

dende i Portugal, som er i strid med artikel 18 EF og 56 EF samt de tilsvarende artikler i EØS-aftalen:

- a) Dels en forpligtelse for ikke-hjemmehørende skattepligtige, der udelukkende har oppebåret indtægter, der er endeligt beskattet ved kilden, til at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne, der er bosiddende i Portugal.
- b) Dels en forpligtelse for ikke-hjemmehørende skattepligtige, der har oppebåret indtægter, for hvilke der skal indgives en skatteangivelse, til at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne, der er bosiddende i Portugal.

Efter Kommissionens opfattelse er en generel forpligtelse som den, der er fastsat i artikel 130 CIRS, i strid med den frie bevægelighed for personer og kapital, som er fastslået i artikel 18 EF og 56 EF samt de tilsvarende artikler i EØS-aftalen, eftersom den er diskriminerende (over for ikke-hjemmehørende) og samtidig ikke står i forhold til det forfulgte formål.

Den er diskriminerende, for så vidt som den i praksis indebærer en økonomisk byrde for ikke-hjemmehørende, eftersom sådanne repræsentanters ydelser i de fleste tilfælde ikke er gratis. Desuden udgør den omstændighed i sig selv, at der består en sådan forpligtelse, en hindring for den frie bevægelighed for personer og kapital, også selv om repræsentantens ydelser er gratis, og for at denne hindring ikke skal eksistere, skal det være den skattepligtige selv, der afgør, om han ønsker at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne.

Desuden er den omstændighed i sig selv, at udpegning af en repræsentant over for skattemyndighederne er obligatorisk, som sådan — også selv om repræsentanten ikke har nogen forpligtelser eller noget ansvar i forbindelse med betalingen af skatten og udelukkende skal opfylde forpligtelser af formel karakter — en hindring for den frie bevægelighed for personer og kapital, og for at denne hindring ikke skal eksistere, skal det være den skattepligtige selv, der afgør, om han ønsker at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne.

Den omhandlede forpligtelse er desuden uforholdsmæssig, eftersom det forfulgte lovlige formål — at sikre en effektiv skattekontrol og bekæmpe skatteunddragelse — kan opnås ved anvendelse af mindre restriktive metoder.

Dels foreskriver Rådets direktiv 2008/55/EF ⁽¹⁾ af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger — som er en kodificering af Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 — at der ydes gensidig bistand ved inddrivelse af skatter og dermed indkomstskatter [jf. direktivets artikel 2, litra g)] som IRS (skat af fysiske personers indkomst). Dels kan den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til Rådets direktiv 77/799/EØF ⁽²⁾ af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter til enhver tid anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at meddele de nødvendige oplysninger med henblik på at bekæmpe skatteunddragelse.

⁽¹⁾ EUT L 150, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 336, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Plovdivski rayonen sad den 16. juli 2009 — Vasil Ivanov Georgiev mod Tehnicheski universitet — Sofia, Afdeling Plovdiv

(Sag C-268/09)

(2009/C 220/53)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Plovdivski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vasil Ivanov Georgiev

Sagsøgt: Tehnicheski universitet — Sofia, Afdeling Plovdiv

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ til hinder for anvendelse af en national lov, hvorefter der ikke er adgang til at indgå tidsubegrænsede ansættelseskontrakter med professorer, der er fyldt 65 år? I denne sammenhæng og mere konkret spørges: Er de i artikel 7, stk. 1, nr. 6, i lov om beskyttelse mod diskrimination nævnte foranstaltninger, hvorved der indføres aldersgrænser for beskæftigelse i en konkret stilling, henset til direktivets artikel 6, stk. 1, objektive og rimeligt begrundet i et legitimt formål, og står de i et rimeligt forhold til de med direktivet forfulgte formål henset til den omstændighed, at direktivet fuldt ud er blevet gennemført i bulgarsk ret?
- 2) Er bestemmelserne i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv til hinder for en national lov, hvorefter professorer tvangspensioneres, når de fylder 69 år? Er det henset til den foreliggende sags konkrete omstændigheder og i tilfælde af, at det fastslås, at der foreligger en konflikt mellem direktivets bestemmelser og de nationale bestemmelser, hvorved direktivet blev gennemført, muligt, at fortolkningen af fællesskabsretten fører til, at der skal ses bort fra de relevante nationale bestemmelser?
- 3) Er det i national ret fastsat, at opnåelsen af den pågældende alder er den eneste forudsætning for, at det tidsubegrænsede ansættelsesforhold ophører, og for muligheden for dets videreførelse som tidsbegrænset ansættelsesforhold mellem den samme arbejdstager og den samme arbejdsgiver med hensyn til denne stilling? Er der i national ret fastsat en øvre varighed og en øvre grænse for antallet af forlængelser af det tidsbegrænsede ansættelsesforhold med den samme arbejdsgiver efter konvertering af den tidsubegrænsede kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt, efter hvis udløb en

fortsættelse af arbejdsforholdet mellem parterne ikke er mulig?

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Sag anlagt den 15. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-269/09)

(2009/C 220/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19 EF, 38 EF og 43 EF samt EØS-aftalens artikel 28 og 31, idet det har udstedt og opretholdt en bestemmelse, i artikel 14 i lov nr. 35/2006 af 28. november 2006 om beskatning af fysiske personers indkomst og om delvis ændring af lov om selskabsbeskatning, lov om beskatning af ikke-hjemmehørende personers indkomst samt lov om formuebeskatning, hvorefter skattepligtige, som flytter deres bopæl til udlandet, er forpligtede til at medregne al indkomst, som ikke er blevet beskattet, i beskatningsgrundlaget vedrørende det seneste skatteår, hvor de er blevet anset for at være hjemmehørende skattepligtige.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I henhold til artikel 14 i den spanske lov om beskatning af fysiske personers indkomst og om delvis ændring af lov om selskabsbeskatning, lov om beskatning af ikke-hjemmehørende personers indkomst samt lov om formuebeskatning beskattes indkomst det år, hvor den er oppebåret. Nævnte bestemmelses stk. 2 indeholder imidlertid nogle særbestemmelser, som gør det muligt at henføre visse former for indkomst til forskellige beskatningsperioder. For så vidt angår tilfælde, hvor den skattepligtige flytter sin bopæl til udlandet, er det dog i samme artikels stk. 3 fastsat, at al indkomst, som ikke er blevet beskattet, skal medregnes i beskatningsgrundlaget vedrørende det seneste skatteår, hvor den pågældende skattepligtige er blevet anset for at være hjemmehørende i Spanien.
2. Kommissionen finder, at den spanske lovgivning giver hjemmel til en forskelsbehandling i tilfælde, hvor en fysisk person flytter sin bopæl uden for Spanien, og at den spanske lovgivning bør anvende den samme regel uafhængigt af, om en fysisk person opretholder sin bopæl på spansk område eller ej.

3. Nævnte lovgivning tilsidesætter princippet om den frie bevægelighed for personer som omhandlet i artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF samt i EØS-aftalens artikel 28 og 31.

Appel iværksat den 16. juli 2009 af KME Germany AG, tidligere KM Europa Metal AG, KME France SAS, tidligere Tréfinmétaux SA, og KME Italy SpA, tidligere Europa Metalli SpA, til prøvelse af dom afsagt den 6. maj 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-127/04, KME Germany AG, tidligere KM Europa Metal AG, KME France SAS, tidligere Tréfinmétaux SA, og KME Italy SpA, tidligere Europa Metalli SpA, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-272/09 P)

(2009/C 220/55)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: KME Germany AG, tidligere KM Europa Metal AG, KME France SAS, tidligere Tréfinmétaux SA, og KME Italy SpA, tidligere Europa Metalli SpA (ved advocati M. Siragusa, G. Rizza, M. Piergiovanni, avocat A. Winckler og Rechtsanwalt T. Graf)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- Beslutningen annulleres delvist i det omfang, det er muligt på baggrund af de faktiske omstændigheder ved Domstolen, og KME's bøde nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger både for Domstolen og for Retten i Første Instans.

Eller subsidiært, hvis sagen ikke er moden til påkendelse,

- dommen ophæves (herunder med hensyn til Retten i Første Instans' afgørelse om, at KME betaler sagens omkostninger), og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende kritiserer appellanterne Retten i Første Instans for at konkludere, at Kommissionen fremlagde tilstrækkelig dokumentation for, at præcisionsoprukket kobberør-aftalerne havde en indvirkning på det pågældende marked, og at udgangsbeløbet på KME's bøde derfor tog en sådan omstændighed i betragtning. Ved sin argumentation på dette punkt og ved beslutningen om at forkaste det første anbringende i KME's stævning har Retten overtrådt fællesskabsretten og har givet en ulogisk og utilstrækkelig begrundelse. Endvidere fordrejede Retten åbenbart de kendsgerninger og de

beviser, der blev fremlagt for den, ved at opretholde Kommissionens konstatering af, at det økonomiske bevis, der blev fremlagt af KME, ikke viste, at overtrædelsen i sin helhed ikke havde en indvirkning på markedet.

Med det andet anbringende kritiserer appellanterne Retten for at have godkendt Kommissionens henvisning — for at fastsætte størrelsen af det marked, der blev påvirket af overtrædelsen, med det formål at fastslå grovhedsэлементet i fastsættelsen af bødens størrelse, der er pålagt KME — til en markedsværdi, som fejlagtigt inkluderede indtægterne fra salg, der blev gennemført på et fra det »kartelramte« marked adskilt øvre marked, på trods af den omstændighed at karteldeltagerne ikke var vertikalt integrerede på det øvre marked. Ved en sådan argumentation og ved beslutningen om at afvise det andet anbringende i KME's stævning overtrådte Retten fællesskabsretten og gav en utilstrækkelig begrundelse.

Med det tredje anbringende kritiserer appellanterne Retten for at have afvist det tredje anbringende i stævningen, i henhold til hvilket Kommissionen anvendte 1998-retningslinjerne for bødeberegningen urigtigt og tilsidesatte principperne om proportionalitet og ligebehandling ved at forhøje udgangsbeløbet for KME's bøde med den maksimale procentsats på grund af varigheden. Ifølge appellanterne overtrådte Retten fællesskabsretten og gav en uklar, ulogisk og utilstrækkelig begrundelse ved at stadfæste den pågældende del af beslutningen.

Med det fjerde anbringende hævder appellanterne, at Retten i Første Instans tilsidesatte fællesskabsretten ved at afvise det fjerde led af det fjerde anbringende i stævningen og ved at stadfæste den pågældende del af beslutningen, i hvilken Kommissionen — i strid med 1998-retningslinjerne for bødeberegningen så vel som med principperne om billighed og ligebehandling — nægtede KME en nedsættelse af bøden for samarbejdsmeddelelsen af 1996.

Med det femte og sidste anbringende hævder appellanterne, at Retten tilsidesatte fællesskabsretten og appellanternes grundlæggende ret til fuld og effektiv domstolsprøvelse ved ikke grundigt og nøje at undersøge KME's argumenter og ved at vise et tendentiøst hensyn til Kommissionens skønsmåbeføjelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 16. juli 2009 — Olivier Martinez og Robert Martinez mod Société MGN

(Sag C-278/09)

(2009/C 220/56)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Olivier Martinez og Robert Martinez

Sagsøgt: Société MGN

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 og artikel 5, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, fortolkes således, at de giver en ret i en medlemsstat kompetence til at træffe afgørelse i en sag, på grund af en skade på personlige rettigheder, der kan være opstået ved onlineoplysninger og/eller fotografier på et websted, som udgives i en anden medlemsstat af et selskab med hjemsted i den anden medlemsstat — eller i en anden medlemsstat, som under alle omstændigheder adskiller sig fra den første —:

- a) Forudsat enten, at der er adgang til dette websted fra den første medlemsstat,
- b) eller alene når der foreligger en tilstrækkelig, væsentlig eller klar tilknytning mellem skadetilføjelsen og den første medlemsstats område, og i det andet tilfælde, hvis denne tilknytning kan følge af:
 - i) betydningen af forbindelser til det omtvistede websted fra den første medlemsstat, i absolutte tal eller relativt i forhold til samtlige forbindelser til det pågældende websted.
 - ii) bopælen, eller endog nationaliteten, af den person, der påberåber sig en tilsidesættelse af personlige rettigheder, eller mere generelt de berørte personer.
 - iii) det sprog, som de omtvistede oplysninger formidles på, eller andre forhold, der kan godtgøre redaktøren for webstedets hensigt om specifikt at henvende sig til befolkningen i den første medlemsstat.
 - iv) det sted, hvor de fremførte faktiske omstændigheder har fundet sted, og/eller hvor de negativer, som eventuelt bliver lagt på nettet, blev taget.
 - v) andre kriterier?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.

Sag anlagt den 27. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-294/09)

(2009/C 220/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og A.-A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF ⁽¹⁾ af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, idet denne medlemsstat ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 29. juni 2008.

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 87.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-213/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/58)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 197 af 2.8.2008.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. maj 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-435/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/59)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 301 af 22.11.2008.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Portugisiske Republik**

(Sag C-459/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/60)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 313 af 6.12.2008.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-500/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/61)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 6 af 10.1.2009.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. juni 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Spanien**

(Sag C-503/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/62)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 6 af 10.1.2009.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. februar
2009 — KLG Europe Eersel BV mod Reedereikontor Adolf
Zeuner GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Nederlandene)**

(Sag C-534/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/63)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 44 af 21.2.2009.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Portugisiske Republik**

(Sag C-10/09) ⁽¹⁾

(2009/C 220/64)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 55 af 7.3.2009.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Portugisiske Republik**

(Sag C-11/09) ⁽¹⁾

(2009/C 220/65)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 55 af 7.3.2009.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 18. april 2008 — CPEM mod Kommissionen

(Sag T-106/08 R) ⁽¹⁾

(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ny begæring — nye faktiske omstændigheder — foreligger ikke — begæringen tages ikke til følge — artikel 109 i Rettens procesreglement)

(2009/C 220/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (Marseille, Frankrig) (ved avocat C. Bonnefoi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af debetnota nr. 3 240 912 189 af 17. december 2007 i henhold til Kommissionens beslutning K(2007) 4645 af 4. oktober 2007 om ophævelse af støtte tildelt CPEM af Den Europæiske Socialfond (FSE) ved beslutning K(1999) 2645 af 17. august 1999.

Konklusion

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. juli 2009 — Mologen mod KHIM — (dSLIM)

(Sag T-504/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — delvis afslag på registrering — tilbagekaldelse af ansøgning om registrering — uforment at træffe afgørelse)

(2009/C 220/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mologen AG (Berlin, Tyskland) (ved avocat C. Klages)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. september 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1077/2007-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket »dSLIM« som EF-varemærke

Konklusion

1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. juli 2008 — Thoss mod Revisionsretten

(Sag T-545/08) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — for sent anlagt — undskyldelig fejl foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2009/C 220/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Thérèse Nicole Thoss (Dommeldange, Luxembourg) (ved avocat P. Goergen)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy og J.-M. Stenier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse af 20. marts 2006 om ikke at tildele sagsøgeren, der er enke efter et tidligere medlem af Revisionsretten, efterladtepension, med den begrundelse, at betingelsen om, at ægteskabet ved dødsfaldets indtræden skal have bestået i mindst fem år, ikke er opfyldt (sagen er registreret under nr. F-46/08 og oversendt af Personaleretten)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Thérèse Nicole Thoss betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008 (tidligere sag F-46/08)

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 13. juli 2009 — Sniace mod Kommissionen

(Sag T-238/09 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — beslutning, der erklærer en støtte uforenelig med fællesmarkedet og anordner tilbagesøgning heraf — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilsidesættelse af formkrav — begæring ikke taget til følge)

(2009/C 220/69)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sniace, SA (Madrid, Spanien) (ved avocat F.J. Moncholí Fernández)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Urraca Caviedes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2009) 1479 endelig udg. af 10. marts 2009 angående støtteforanstaltningen C 5/2000 (ex NN 118/1997) Spanien har iværksat til fordel for Sniace, SA, Torrelavega, Cantabrique og om ændring af beslutning 1999/395/EF af 28. oktober 1998.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 17. juni 2009 — Kommissionen mod Edificios Inteco

(Sag T-235/09)

(2009/C 220/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Valero Jordana, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Edificios Inteco, SL (Valladolid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale 157 238,07 EUR til Kommissionen, forhøjet med 81 686,22 EUR, der er påløbet i renter indtil 1. juni 2009 samt morarenter på 21,73796 EUR pr.dag fra den 2. juni 2009 indtil tilbagebetaling af det fulde beløb.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om delvis tilbagebetaling af det forskud, der blev udbetalt til selskabet Edificios Inteco, S.L. i forbindelse med en aftale vedrørende projektet »Energy — Comfort 2000 Phase I«, der havde til formål at opføre et forretnings- og handelscenter i byen Valladolid (Spanien), hvilken aftale blev hævet af Kommissionen.

Til støtte for sine påstande har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgte ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til kontrakten.

Sag anlagt den 2. juli 2009 — AECOPS mod Kommissionen

(Sag T-256/09)

(2009/C 220/71)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lissabon, Portugal) (ved advogados J.L. da Cruz Vilaça og L. Pinto Monteiro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 21. juni 2005 vedrørende sag nr. 890 771 P1, som

nedsætter det tilskud, der blev godkendt ved beslutning C(89) 0570 af 22. marts 1989, til 48 504 201 PTE, og kræver tilbagesøgning af 53 310 198 PTE, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der foreligger en tilsidesættelse af retten til at blive hørt: Sagsøgeren fik ikke mulighed for at fremsætte bemærkninger inden vedtagelsen af en endelig beslutning om nedsættelse af en finansiel støtte, hvilket udgør tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, hvis overtrædelse indebærer, at den pågældende beslutning må annulleres.

Der foreligger en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet på grund af forældelse af forfølgelsen og ekstrem lang tid til at vedtage en beslutning.

Der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten: Den anfægtede beslutning angiver ikke — end ikke summarisk — grundene til nedsættelsen af støtten.

Sag anlagt den 2. juli 2009 — AECOPS mod Kommissionen

(Sag T-257/09)

(2009/C 220/72)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lissabon, Portugal) (ved advogados J.L. da Cruz Vilaça og L. Pinto Monteiro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 22. juni 2005 vedrørende sag nr. 890 979 P3, som nedsætter det tilskud, der blev godkendt ved beslutning C(89) 0570 af 22. marts 1989, til 426 070 PTE, og kræver tilbagesøgning af 1 591 128 PTE, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der foreligger en tilsidesættelse af retten til at blive hørt: Sagsøgeren fik ikke mulighed for at fremsætte bemærkninger inden vedtagelsen af en endelig beslutning om nedsættelse af en finansiel støtte, hvilket udgør tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, hvis overtrædelse indebærer, at den pågældende beslutning må annulleres.

Der foreligger en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet på grund af forældelse af forfølgelsen og ekstrem lang tid til at vedtage en beslutning.

Der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten: Den anfægtede beslutning angiver ikke — end ikke summarisk — grundene til nedsættelsen af støtten.

Sag anlagt den 7. juli 2009 — Kommissionen mod Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari og Gessa

(Sag T-259/09)

(2009/C 220/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved advokat M. Moretto samt A.M. Rouchaud-Joët og N. Bambara, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari (Cagliari, Italien) og Alberto Gessa (Cagliari, Italien)

Sagsøgerens påstande

— Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari og Alberto Gessa, som hæfter personligt og solidarisk, tilpligtes at tilbagebetale et beløb af 15 675,00 EUR, som udgør hovedstolen, med tillæg af morarenter beregnet efter en sats på 7,32 % fra den 20. maj 2007 og indtil det fulde skyldige beløb er betalt.

— Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari og Alberto Gessa tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål tilsigtes det at tilpligte ovennævnte forening og, som solidarisk hæftende, dens formand til at betale et beløb svarende til det af sagsøgeren udbetalte forskud til gennemførelse af foranstaltningen med benævnelsen »ONG-2003-204-Cagliari-ARCI-l'Europa dei Migranti«. Denne foranstaltning omfatter en række aktiviteter af oplysende karakter samt dokumentationsvirksomhed på de sprog, der tales i de forskellige oprindelseslande, om de europæiske institutioner, om beslutningsprocessen, om de forskellige faser i den europæiske opbygning og udvidelse, med henblik på at lette integrationen af indvandrere.

Aftalen indebar en forpligtelse til inden for en nærmere bestemt frist at fremsende en endelig rapport om gennemførelsen af foranstaltningen, den endelige opgørelse over de faktisk afholdte støtteberettigede omkostninger samt en fuldstændig oversigt over indtægter og udgifter i forbindelse med foranstaltningen.

Da denne forpligtelse ikke er blevet overholdt, har Kommissionen besluttet at anlægge dette søgsmål.

Appel iværksat den 6. juli 2009 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt den 5. maj 2009 af Personaleretten i sager F-27/08, Simões Dos Santos mod KHIM

(Sag T-260/09 P)

(2009/C 220/74)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget, bistået af avocat D. Waelbroeck)

Den anden part i appelsagen: Manuel Simões Dos Santos (Madrid, Spanien)

Appellantens påstande

- Ophævelse af Personalerettens dom i sagen F-27/08 herunder erstatningskravene.
- Appellanten gives medhold i de påstande, som han nedlagde for Personaleretten, dvs. frifindelse.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen samt omkostningerne, der er afholdt i sagen ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved denne appel har Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Personaleretten den 5. maj 2009 i sag F-27/08, Simões Dos Santos mod KHIM, hvorved Personaleretten annullerede afgørelse PERS-01-07 samt KHIM's brev af 15. juni 2007, for så vidt som disse medfører en slettelse af Simões Dos Santos' saldo for points for fortjeneste som følge af hans forfremmelse.

Til støtte for sin appel har KHIM fremsat følgende tre anbringender:

- Personaleretten begik en retlig fejl, for så vidt som den — i strid med retspraksis vedrørende betingelserne for anvendelse med tilbagevirkende kraft af en retsakt og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — fandt, at KHIM havde tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft
- Personaleretten begik en retlig fejl, for så vidt som den fandt, at KHIM havde overtrådt artikel 233 EF og princippet om retskraft, der følger af Retten i Første Instans' dom af 14. februar 2007 i sagen T-435/04, Simões Dos Santos mod KHIM, da de foranstaltninger, KHIM tog for at opfylde den nævnte dom, er de eneste, der kan træffes uden at tilsidesætte princippet om forbud mod forskelsbehandling
- Personaleretten begik en ulovlighed ved tildelingen af en erstatning for et påstået ikke-økonomisk tab, idet KHIM

ikke har begået nogen fejl, og Personaleretten har truffet afgørelse *ultra petita*.

Appel iværksat den 6. juli 2009 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 28. april 2009 af Personaleretten i de forenede sager F-5/05, Violetti m.fl. mod Kommissionen, og F-7/05, Schmit mod Kommissionen

(Sag T-261/09 P)

(2009/C 220/75)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Antonello Violetti (Cittiglio, Italien), Nadine Schmit (Ispra, Italien), Rådet for Den Europæiske Union, Anna Bassi Perucchini (Reno di Leggiuno, Italien), Marco Basso (Varano Borghi, Italien), Ernesto Brognieri (Barasso, Italien), Sergio Brusorio (Sesto Calende, Italien), Natale Cao (Ispra), Renato Cazzaniga (Ispra), Elvidio Flammini (Varese, Italien), Luigi Magistri (Ispra), Reginella Molinari Canale (Ispra), Giuseppe Morelli (Besozzo, Italien), Nadia Valentini (Varese) og Giuseppe Zara (Ispra)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 28. april 2009 i de forenede sager F-5/05 og F-7/05, Violetti m.fl. mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som det i denne dom bestemmes, at søgsmålene med påstand om annullation af OLAF's beslutning om fremsendelse af oplysninger til de italienske myndigheder kunne antages til realitetsbehandling.
- Retten i Første Instans træffer selv afgørelse i de foreliggende sager og afviser i den forbindelse sagsøgernes annullations-søgsmål.
- Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagerne for Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved denne appel nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 28. april 2009 i de forenede sager F-5/05 og F-7/05, Violetti m.fl. mod Kommissionen, hvorved Personaleretten annullerede beslutningen truffet af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om fremsendelse af oplysninger vedrørende sagsøgerne i første instans til de italienske retslige myndigheder samt pålagde Kommissionen at udbetale et beløb på 3 000 EUR til hver af sagsøgerne i skadeserstatning.

Kommissionen har til støtte for appellen gjort et enkelt anbringende gældende om en tilsidesættelse af artikel 90a i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, for så vidt som Personaleretten har tilsidesat fællesskabsretten og har begået en begrundelsesfejl ved at se bort fra den faste retspraksis, hvorefter forberedende foranstaltninger som OLAF's indledning af en undersøgelse, OLAF's endelige rapport og indledningen af en disciplinærsag ikke er bebyrdende foranstaltninger. Kommissionen har gjort gældende, at denne retspraksis kan overføres på tjenestemandsvedtægtens artikel 90a vedrørende muligheden for at indgive en klage over OLAF's foranstaltninger.

Sag anlagt den 2. juli 2009 — Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Marokko

(Sag T-264/09)

(2009/C 220/76)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ved avvocato A. Majoli)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Europa-Kommissionens delegation i Marokko

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 232 EF, at EU-delegationen i Rabat og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har undladt at handle.
- Det fastslås i henhold til artikel 288 EF, at delegationen og Kommissionen har pådraget sig erstatningsansvar uden for kontrakt over for sagsøgeren, og de tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren erstatning for den påførte skade med et beløb på 1 mio. EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag driver virksomhed inden for forskellige industrisektorer. Tecnoprocess har siden 2002 været aktiv på markedet for udbudsprocedurer, som administreres af EuropeAid på vegne af Kommissionen, og som vedrører tildeling af projekter for eksternt bistand til udviklingslande, som finansieres af EU-budgettet eller Den Europæiske Udviklingsfond. Med dette søgsmål ønsker sagsøgeren Domstolens vurdering af de søgtes adfærd i forbindelse med implementeringen af følgende kontrakter:

- Kontrakt EuropeAid 1144205/D/S/MA (marché 14/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — RISTORIAZIONE;

- Kontrakt EuropeAid 114194/D/S/MA (marché 15/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — FREDDO;

- Kontrakt EuropeAid 114194/D/S/MA (marché 16/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — FREDDO; og

- Kontrakt EuropeAid/12088/D/S/MA — Centre Assistance Technique des Industriels des Equipements pour véhicules (Cetiev) parti 3 og 6.

De første tre kontrakter, som blev indgået som en del af MEDA 1-programmet, vedrørte tilrådighedsstillelse af udstyr og tilbehør til restaurations- og kantinetjenesterne ved *Office de la Formation professionnelle et de la Promotion du Travail* (OFPPT) i Rabat.

I forbindelse med udførelsen af disse kontrakter nægtede OFPPT at kontrahere modtagelsesbeviser for varerne, selv om det anvendte de omhandlede varer, som blev behørigt leveret af sagsøgeren.

Lignede vanskeligheder opstod i forbindelse med den fjerde kontrakt, som blev indgået som en del af Meda 2-programmet, og som vedrørte levering af højteknologisk specialudstyr, som skulle anvendes til udførelse af tests på filtre til motorkøretøjer.

Ifølge sagsøgeren bevirker de søgtes undladelse af at handle, som består i, at de ikke er nået frem til en løsning, som tilgodeser sagsøgerens interesser i en situation, som involverer alvorlige mangler med hensyn til udførelsen af de omhandlede kontrakter, at Fællesskabet pådrager sig erstatningsansvar uden for kontrakt.

Sagsøgeren har herved også anført, at der er sket en tilsidesættelse af finansforordningens artikel 56, princippet om beskyttelse af en berettiget forventning, proportionalitetsprincippet og retten til fortrolighed.

Sag anlagt den 13. juli 2009 — PVS mod KHIM — MeDiTA Medizinischer Kurierdienst (medidata)

(Sag T-270/09)

(2009/C 220/77)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved Rechtsanwalt F. Lindenberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: MeDiTA Medizinische Kurierdienst- u. Handelsg. mbH (Düsseldorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. maj 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1724/2007-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne ved retssagen og klagesagen.
- I det omfang Harmoniseringskontoret ikke i de foreskrevne former og inden for den fastsatte frist har indgivet svarskrift, afsiges der udeblivelsesdom uden mundtlig forhandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »medidata« i farverne blå, grå og hvid for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 41, 42 og 44 (ansøgning nr. 4 495 842)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: MeDiTA Medizinische Kurierdienst- u. Handelsg. mbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »MeDiTa« for tjenesteydelser i klasse 35 og 39, idet indsigelsen er rejst mod registreringerne i klasse 35.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke mellem de omtvistede varemærker er risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)

Sag anlagt den 14. juli 2009 — Sobieski zu Schwarzenberg mod KHIM — British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)

(Sag T-271/09)

(2009/C 220/78)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg (Dortmund, Tyskland) (ved Rechtsanwälte U. Fitzner og U. Fitzner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellammeret: British-American Tobacco Polska S.A. (Augustów, Polen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. maj 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 771/2008-4) annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 14. marts 2008 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg« for varer i klasse 33 og 34 (ansøgning nr. 4 583 761)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: British-American Tobacco Polska S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det polske ordmærke »JAN III SOBIESKI« for varer i klasse 34 (nr. 110 327) og det polske ord- og figurmærke »JAN III SOBIESKI« for varer i klasse 3, 30, 32 og 33 (nr. 160 417), idet indsigelsen er rejst mod registreringerne i klasse 33 og 34.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 8 i forordning (EF) nr. 2869/95 ⁽²⁾ og af artikel 60 sammenholdt med artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13.12.1995 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EFT L 303, s. 33).

Sag anlagt den 10. juli 2009 — Pineapple Trademarks mod KHIM — Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Sag T-272/09)

(2009/C 220/79)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pineapple Trademarks Pty Ltd (Burleigh Heads, Australien) (ved barrister N. Saunders)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellammeret: Angel Custodio Dalmau Salmons (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. marts 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 383/2008-1) annulleres, og ansøgningen om EF-varemærket hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på videre behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Pineapple Trademarks Pty Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »KUSTOM« for varer i klasse 18, 25 og 28

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Angel Custodio Dalmau Salmons

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering af ordmærket »CUSTO« for varer i klasse 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen vedrørende alle de omhandlede varer

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, da appellammeret fejlagtigt fastslog, at der består en risiko for forveksling mellem de pågældende varemærker, samt tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt, idet appellammeret foretog konstateringer vedrørende fonetiske og begrebsmæssige ligheder mellem de pågældende varemærker, hvilket sagsøgeren ikke fik lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger til, og hvilket ikke blev understøttet af relevante beviser.

Sag anlagt den 14. juli 2009 — Deutsche Bahn mod KHIM — DSB (IC4)

(Sag T-274/09)

(2009/C 220/80)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwalt E. Haag)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellammeret: DSB (København, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 30. april 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og afgørelse truffet den 26. juli 2007 af Indsigelsesafdelingen annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved klage- og indsigelsessagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: DSB

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »IC4« for varer i klasse 39 (ansøgning nr. 4 255 411)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Deutsche Bahn AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »ICE« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 7, 9, 11, 12, 19, 37, 38, 39, 41 og 42 (EF-varemærke nr. 170 605) og det tyske figurmærke »IC« for tjenesteydelser i klasse 39 og 42 (nr. 1 009 258)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der mellem de omtvistede varemærker er risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 16. juli 2009 — Sepracor Pharmaceuticals (Irland) mod Kommissionen

(Sag T-275/09)

(2009/C 220/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sepracor Pharmaceuticals (Irland) Ltd (Dublin, Irland) (ved solicitor I. Dodds-Smith, D. Anderson, QC, og barrister J. Stratford)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning, hvorved Kommissionen, idet den bekræftede udtalelsen afgivet af Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler under Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA), udstedte tilladelsen til markedsføring af sagsøgerens produkt »Lunivia«, men fandt, at den »eszopiclon«, der var indeholdt heri, ikke udgjorde et nyt aktivt stof som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning nr. 726/2004 ⁽¹⁾.

Sagsøgeren gør to anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at sagsøgte ikke anvendte det korrekte kriterium for et nyt aktivt stof i strid med lovgivningen, især artikel 10, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/83 ⁽²⁾ og samme direktivs bilag I, del II, kapitel III samt de gældende retningslinjer, som f.eks. vejledningen for ansøgere, navnlig bind 2A og bind 3. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den fremgangsmåde, som sagsøgte i den anfægtede beslutning har valgt med hensyn til betingelsen for at kvalificere et nyt aktivt stof, strider mod genstanden for og formålet med den retlige ordning, der ikke fastlægges på grundlag af begreber som »merværdi« eller relativ virkning, men på grundlag af absolutte normer om kvalitet, sikkerhed og virkning.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sagsøgerens væsentlige processuelle rettigheder, idet EMEA modtog og tog hensyn til indsigelser fra tredjemand, uden at underrette sagsøgeren herom eller give selskabet mulighed for at tage stilling hertil.

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

Sag anlagt den 17. juli 2009 — Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter mod KHIM (GG)

(Sag T-278/09)

(2009/C 220/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter (Gau-Algesheim, Tyskland) (ved Rechtsanwalt N. Schindler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. april 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1568/2008-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GG« for varer i klasse 33 (ansøgning nr. 6 388 284)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 75 på grund af mangelfuld begrundelse af afgørelsen og af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 2007/2009 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har det krævede minimum af særpræg, og da der ikke foreligger noget friholdelsesbehov.

-
- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 9. juli 2009 — Antonino Aiello mod KHIM

(Sag T-279/09)

(2009/C 220/83)

Stævningen er affattet på: italiensk

Parter

Sagsøger: Antonino Aiello (Vico Equense, Italien) (ved avvocato M. Coccia og L. Pardo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Cantoni ITC SpA (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 2. april 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), meddelt ved telefax den 14. maj 2009, i sag R 1148/2008-1 mellem Antonino Aiello og selskabet Cantoni ITC S.p.A annulleres, og indsigelsen B 856 163 mod registrering af varemærket »100 % CAPRI« for varer i klasse 3, 18 og 25 (nr. 003563848) forkastes.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagsomkostningerne ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Antonino Aiello

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder tal- og ordbestanddelen »100 % CAPRI« (registreringsansøgning nr. 3 563 848) for varer i klasse 3, 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: CANTONI I.T.C S.p.A

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket (registreringsansøgning nr. 2 689 891) og det nationale varemærke, der indeholder ordbestanddelen »CAPRI« for varer i klasse 3, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen og afslag på registreringsansøgningen for alle de omtvistede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker, og af regel 50, stk. 1, og regel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (erstattet af forordning nr. 207/2009)

Sag anlagt den 17. juli 2009 — Fédération Internationale des Logis mod KHIM (afbildning af en grøn firkant)

(Sag T-282/09)

(2009/C 220/84)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Fédération Internationale des Logis (Paris, Frankrig) (ved avocat B. Brisset)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. april 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag 1511/2008-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke i form af en grøn firkant for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 18, 24, 43 og 44 — ansøgning nr. 6 468 789

Undersøgerens afgørelse: Registrering afslået

Appelkammerets afgørelse: Appellen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009, idet afbildningen af en firkant med udadbuede sider i en ualmindelig og karakteristisk grøn farve er kendetegnende for de varer og tjenesteydelser, for hvilke der er indgivet ansøgning om registrering, idet disse elementer bibringer mærket for disse varer og tjenesteydelser en særegen fremtræden.

Sag anlagt den 17. juli 2009 — CEVA mod Kommissionen

(Sag T-285/09)

(2009/C 220/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrig) (ved avocat J.-M. Peyrical)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- For det første fastslås manglen på begrundelse af Kommissionens respektive eksekutionsgrundlag af 11. maj 2009 for de fire debetnotaer nr. 3 230 901 933, 3 230 901 935, 323 090 136 og 3 230 901 937 af den 11. maj 2009.
- For det andet fastslås risikoen for Kommissionens ugrundede berigelse i tilfælde af CEVA's tilbagebetaling af beløbet på 173 435 EUR med tillæg af morarenter.
- Følgelig annulleres de respektive eksekutionsgrundlag for de fire debetnotaer nr. 3 230 901 933, 3 230 901 935, 323 090 136 og 3 230 901 937.
- Endelig fastslås, at Kommissionen ikke har overholdt kontraktbestemmelserne i kontrakt nr. Q5RS-2000-31334 benævnt SEAPURA.
- Særligt fastslås, at bestemmelserne i artikel 22 5°, stk. 3, i bilag II og artikel 3.5 i bilag II i kontrakt nr. Q5RS-2000-31334 ikke er overholdt.
- Følgelig annulleres de respektive eksekutionsgrundlag, for de fire debetnotaer nr. 3 230 901 933, 3 230 901 935, 323 090 136 og 3 230 901 937.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annulation af de eksekutionsgrundlag, hvormed Kommissionen har forlangt tilbagebetaling af samtlige de forskud, der er udbetalt til sagsøgeren inden for rammerne af SEAPURA-kontrakten nr. Q5RS-2000-31334 om et forskningsprojekt og teknologisk udvikling.

Til støtte for sin sag har sagsøgeren fremsat tre anbringender:

- om en mangel på tilstrækkelig begrundelse, idet Kommissionen støtter sig på en påstået misligholdelse af kontraktbestemmelserne fra sagsøgerens side uden at forklare de retlige og faktiske omstændigheder, der understøtter denne påstand

- om en tilsidesættelse af princippet om ugrundet berigelse. Den fulde tilbagebetaling af det beløb, der er krævet af Kommissionen, vil have til følge, at Kommissionen opnår en ugrundet berigelse, idet den råder over arbejdet og studierne, der er udført af sagsøgeren, uden at sagsøgeren har modtaget betaling for udførelsen heraf
- om Kommissionens manglende overholdelse dens kontrolbeføjelse i løbet af kontraktens gennemførelse.

Sag anlagt den 22. juli 2009 — Intel mod Kommissionen

(Sag T-286/09)

(2009/C 220/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intel Corp. (Wilmington, Amerikas Forenede Stater) (ved N. Green, I. Forrester, QC, barristers M. Hoskins, K. Bacon, S. Singla, solicitors A. Parr og R. MacKenzie)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 3726 endelig udg. af 13. maj 2009 (sag COMP/C-3/37.990 — Intel).
- Subsidiært ophævelse eller væsentlig nedsættelse af størrelsen af den pålagte bøde.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 3726 endelig udg. af 13. maj 2009 (sag COMP/C-3/37.990 — Intel), der fandt, at sagsøgeren fra oktober 2002 frem til december 2007 havde begået en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 82 EF og artikel 54 i EØS-aftalen ved at anvende en strategi med det formål at udelukke konkurrenterne fra markedet for x86 central processing units (herefter »CPU'er«). Endvidere har sagsøgeren nedlagt påstand om ophævelse eller nedsættelse af den bøde, der er pålagt selskabet.

Sagsøgeren har fremført følgende søgsmålsgrunde til støtte for sine påstande.

For det første hævder sagsøgeren, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved:

- a) at finde, at de betingede rabatter, som Intel ydede sine kunder, var misbrug *per se*, fordi de var betinget, uden at påvise, at de faktisk var egnet til at udelukke konkurrencen,
- b) at tage en slags udelukkelsesmisbrug i betragtning, benævnt »nøgne begrænsninger«, og ved ikke at gennemføre en vurdering angående udelukkelse af konkurrencen (blot en egnethed til eller sandsynlighed for at udelukke konkurrencen),
- c) ikke at vurdere, hvorvidt Intels rabatordninger med selskabets kunder blev gennemført inden for Det Europæiske Fællesskab og/eller havde umiddelbare, væsentlige, direkte og forudsigelige virkninger inden for Det Europæiske Fællesskab.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke opfylder kravet til bevisets styrke i dens vurdering af beviserne. Således påviser Kommissionen ikke, at Intels rabatordninger var betinget af, at selskabets kunder dækkede alle eller næsten alle deres x86 CPU-behov gennem køb hos Intel. Derudover anvender Kommissionen en »As Efficient Competitor«-test (herefter »AEC«) for at fastslå, hvorvidt Intels rabatter var i stand til at begrænse konkurrencen, men Kommissionen begår talrige fejl i analysen og vurderingen af beviserne i forbindelse med anvendelsen af denne test. Kommissionen forbigår også andre kategorier af beviser af betydning for virkningerne af Intels rabatter. Særligt undlader Kommissionen:

- a) at undersøge beviserne, der viser, at en af Intels konkurrenter i perioden for den påståede overtrædelse forøgede sin markedsandel og sin rentabilitet væsentligt, men at konkurrentens mangel på succes på visse områder og/eller med visse Original Equipment Manufacturers (»OEM'er«) skyldtes konkurrentens egne svage punkter
- b) at påvise en årsagsforbindelse mellem det, den mener, er betingede rabatter og Intels kunders beslutninger om ikke at købe fra den pågældende konkurrent
- c) at vurdere beviserne for virkningen af Intels rabatter på forbrugerne.

For det tredje anfører sagsøgeren, at Kommissionen ikke påviser, at Intel anvendte en langsigtet strategi for at udelukke konkurrenterne. En sådan konklusion støttes ikke af beviserne og er umulig at forene med den brudstykkevis karakter af Kommissionens påstande (både hvad angår de omfattede produkter og tidsrummet) med hensyn til hver enkelt Intel-kunde.

Sagsøgeren anfører også, at hele eller dele af beslutningen skal annulleres, idet Kommissionen tilsidesatte væsentlige formforskrifter under den administrative procedure, hvilket mærkbart tilsidesatte Intels ret til forsvar. Særligt undlod Kommissionen:

- a) at høre Intel mundtligt i forbindelse med den supplerende klagepunktsmeddelelse og sagsfremstillingen, selv om disse dokumenter fremkom med fuldstændigt nye påstande og henviste til nye beviser, som spiller en fremtrædende rolle i den anfægtede beslutning

- b) at indhente visse interne dokumenter fra konkurrenten og lade disse indgå i sagens akter, da sagsøgeren anmodede Kommissionen om at gøre dette, på trods af at dokumenterne, efter sagsøgerens mening:
- i) havde direkte betydning for Kommissionens anklager mod Intel
 - ii) var potentielt diskulperende for Intel, og
 - iii) var blevet præcist udpeget af Intel
- c) at tage ordentligt notat fra Kommissionens møde med et hovedvidne fra en af Intels kunder, som med stor sandsynlighed må have afgivet diskulperende vidnesbyrd.

I henhold til artikel 229 EF anfægter sagsøgeren også bødens størrelse med tre hovedargumenter.

For det første gør sagsøgeren gældende, at bøden på 1 060 000 000 EUR (den største bøde Kommissionen nogensinde har pålagt en enkelt virksomhed) er åbenbart uforholdsmæssig, henset til at Kommissionen ikke påviser, at forbrugerne har lidt nogen skade, eller der er sket udelukkelse af konkurrenterne.

For det andet anfører sagsøgeren, at selskabet hverken forsætligt eller uagtsomt overtrådte artikel 82 EF: Kommissionens AEC-analyse er baseret på oplysninger, som selskabet ikke kendte til på det tidspunkt, hvor selskabet tilbød rabatter til dets kunder.

For det tredje hævder sagsøgeren, at Kommissionen ved udmålingen af bøden ikke anvender sine retningslinjer for bødeberegningen fra 2006 korrekt og tager hensyn til irrelevante eller forkerte betragtninger.

Sag anlagt den 27. juli 2009 — Carrols mod KHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)

(Sag T-291/09)

(2009/C 220/87)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Carrols Corp. (New York, USA) (ved abogado I. Temiño Cenicerós)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Giulio Gambettola (Los Realejos, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet og dets bilag antages til realitetsbehandling.
- Appelkammerets afgørelse annulleres, for så vidt den henviser til ugyldighedsgrundene i artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009 af 26. februar 2009.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL« (registrering nr. 002938801) for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 41 og 43

Indehaver af EF-varemærket: Giulio Gambettola

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Sagsøgeren

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det nationale figurmærke (nr. 2 201 552), der indeholder ordbestanddelen »Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL« og det nationale ordmærke »POLLO TROPICAL« (nr. 2 201 543) for tjenesteydelser i klasse 41 (»tjenesteydelser i forbindelse med restauranter«)

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt fortolkning af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2009 — Mepos Electronics mod KHIM (MEPOS)

(Sag T-297/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/88)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.9.2008.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 2. juli 2009 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-65/09)

(2009/C 220/89)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afslaget på sagsøgerens ansøgning om godtgørelse af visse lægelige udgifter med 100 %.

Sagsøgerens påstande

- Afslaget på sagsøgerens ansøgning af 25. november 2002 annulleres, eventuelt og om fornødent idet Personaleretten i henhold til artikel 241 EF afstår fra at anvende vedtægtens artikel 72, regulativet samt den formodede udtalelse fra lægetjenesten i det konkrete tilfælde.
- Notatet af 5. august 2008 annulleres.
- Om fornødent annulleres afvisningen af klagen af 1. november 2008.
- Om fornødent annulleres notatet af 4. marts 2009.
- Kommissionen tilpligtes som erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt som følge af de akter, der er genstand for dette annulationssøgsmål, at betale sagsøgeren 25 000 EUR, eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten finder rimeligt og passende i denne anledning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. juli 2009 — Angulo Sanchez mod Rådet

(Sag F-67/09)

(2009/C 220/90)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nicolas Angulo Sanchez (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Rådet for Den Europæiske Unions afslag på sagsøgerens ansøgning om tjenestefrihed, der er begrundet med, at sagsøgerens forældre er ramt af alvorlig sygdom.

Sagsøgerens påstande

- Rådets afslag på sagsøgerens ansøgning om tjenestefrihed, der er begrundet med, at sagsøgerens forældre er ramt af alvorlig sygdom, annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 24. juli 2009 — Barbin mod Parlamentet

(Sag F-68/09)

(2009/C 220/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Florence Barbin (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. november 2008 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD12 i forfremmelsesåret 2006 annulleres.

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 10. november 2008 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD12 i forfremmelsesåret 2006 annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 220/77	Sag T-270/09: Sag anlagt den 13. juli 2009 — PVS mod KHIM — MeDiTA Medizinischer Kurierdienst (medidata)	36
2009/C 220/78	Sag T-271/09: Sag anlagt den 14. juli 2009 — Sobieski zu Schwarzenberg mod KHIM — British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)	37
2009/C 220/79	Sag T-272/09: Sag anlagt den 10. juli 2009 — Pineapple Trademarks mod KHIM — Dalmau Salmons (KUSTOM)	37
2009/C 220/80	Sag T-274/09: Sag anlagt den 14. juli 2009 — Deutsche Bahn mod KHIM — DSB (IC4)	38
2009/C 220/81	Sag T-275/09: Sag anlagt den 16. juli 2009 — Sepracor Pharmaceuticals (Irland) mod Kommissionen	38
2009/C 220/82	Sag T-278/09: Sag anlagt den 17. juli 2009 — Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter mod KHIM (GG)	39
2009/C 220/83	Sag T-279/09: Sag anlagt den 9. juli 2009 — Antonino Aiello mod KHIM	39
2009/C 220/84	Sag T-282/09: Sag anlagt den 17. juli 2009 — Fédération Internationale des Logis mod KHIM (afbildning af en grøn firkant)	40
2009/C 220/85	Sag T-285/09: Sag anlagt den 17. juli 2009 — CEVA mod Kommissionen	40
2009/C 220/86	Sag T-286/09: Sag anlagt den 22. juli 2009 — Intel mod Kommissionen	41
2009/C 220/87	Sag T-291/09: Sag anlagt den 27. juli 2009 — Carrols mod KHIM — Cambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)	42
2009/C 220/88	Sag T-297/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2009 — Mepos Electronics mod KHIM (MEPOS)	42

Retten for EU-Personalesager

2009/C 220/89	Sag F-65/09: Sag anlagt den 2. juli 2009 — Marcuccio mod Kommissionen	43
2009/C 220/90	Sag F-67/09: Sag anlagt den 10. juli 2009 — Angulo Sanchez mod Rådet	43
2009/C 220/91	Sag F-68/09: Sag anlagt den 24. juli 2009 — Barbin mod Parlamentet	43

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>